

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/184/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619202455
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:5619202455.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu Mgr. Miriam Kamenskej a JUDr. Andrey Gindlovej v právnej veci žalobcu GASTRO GLASS TATRY spol. s r.o., so sídlom Nábřežie J. Jánošíka 5, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 31 580 513, zast. ŠTELLMACHOVÁ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Hurbanova 1243/18, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251 proti žalovanému ZATE s.r.o., so sídlom 032 14 Liptovské Kľačany 57, IČO: 51 862 247, zast. Advokátska kancelária Sobek s. r. o., so sídlom Přerovská 938/3, 085 01 Bardejov, IČO: 53 519 299 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 9Cb/53/2019 zo dňa 17. mája 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 9Cb/53/2013 zo dňa 17. mája 2023 p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v prvej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia žalobu zamietol. V druhej výrokovej vete priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.
2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou okresnému súdu dňa 30.08.2019 domáhal, aby súd určil, že žalobca je v celosti vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci (meste) Liptovský Mikuláš, katastrálne územie A. B. a to: pozemok registra C KN parcelné č. 392/2, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2433, pozemok registra C KN parcelné č. 392/6, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 197 m², pozemok registra C KN parcelné č. 392/7, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 201, pozemok registra C KN parcelné č. 392/8, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 233 m², pozemok registra C KN parcelné č. 392/9, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 201 m², pozemok registra C KN parcelné č. 392/10, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 40 m², stavba KOTOLŇA súpisné č. 2013 na pozemku registra C KN parcelné č. 392/9, stavba SKLAD súpisné č. 3582 na pozemku reg. C KN parcelné č. 392/6, stavba SKLAD súpisné č. 3583 na pozemku reg. C KN parcelné č. 392/8, stavba SOCIÁLNE ZARIADENIE súpisné č. 3584 na pozemku reg. C KN parcelné č. 392/7, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom, pre Mesto Liptovský Mikuláš, katastrálne územie A. B. (ďalej aj „nehnuteľnosti“).
3. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný nadobudol nehnuteľnosti do vlastníctva ako nepeňažný vklad od žalobcu na základe vyhlásenia žalobcu o prevzatí záväzku na nový vklad zo dňa 07.08.2019 (ďalej aj „vyhlásenie“), ktorého vklad bol povolený pod číslom V 4120/2019. Vyhlásenie podpísal za žalobcu jeho konateľ Ing. Zaid Amro bez vedomia druhého konateľa Ing. Jozefa Deáka. Podľa žalobcu je vyhlásenie v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), je preto neplatné podľa § 39 ods. 1 OZ, je aj v rozpore s poctivým obchodným stykom a nepožíva právnu ochranu, pretože bez právneho dôvodu zasahuje do práv a oprávnených záujmov druhého spoločníka Ing. Jozefa

Deáka. Vyhlásenie je neplatné aj z dôvodu, že mu chýba vážnosť vôle osoby, ktorá ho urobila, keďže skutočným úmyslom konateľa Ing. Zaida Amra nebolo, aby sa žalobca stal spoločníkom žalovaného, ale úmyslom bolo účelovo zbaviť žalobcu jeho majetku. Podľa žalobcu neexistuje žiaden ekonomický zmysel uvedenej transakcie, t.j. vkladu nehnuteľností pôvodne patriacich žalobcovi v prospech žalovaného. Na strane žalobcu nie je dôvod, aby mal vážny záujem stať sa spoločníkom spoločnosti žalovaného a vložiť do nej nepeňažný vklad v hodnote 309.000,- Eur. Okolnosti transakcie (vlozenia nehnuteľností pôvodne patriacich žalobcovi ako nepeňažného vkladu do základného imania žalovaného) nasvedčujú, že chýba vážnosť vôle a preto je tento úkon neplatný podľa § 37 ods. 1 OZ. Podľa žalobcu vyhlásenie podpísal druhý konateľ Ing. Zaid Amro bez vedomia druhého konateľa Ing. Jozefa Deáka. Ocenenie nehnuteľností na základe posudku Ing. Miroslava Neumanna č. 87/2019 vo výške 309.000,- Eur je podľa žalobcu v rozpore so zákonom, vzhľadom na zvolenú metódu výpočtu hodnoty nepeňažného vkladu, t.j. všeobecnej hodnoty nehnuteľností, keď správne mala byť použitá výnosová metóda. Na základe uvedenej transakcie sa žalobca stal spoločníkom žalovaného, avšak žalobca nemal vedomosť, aké práva a povinnosti mu vznikli ako novému spoločníkovi žalovaného zo spoločenskej zmluvy, t.j. či práva nadobudnuté žalobcom zodpovedajú hodnote nepeňažného vkladu 309.000,- Eur. Žalovaný je pritom spriaznenou spoločnosťou druhého spoločníka a konateľa žalobcu Ing. Zaid Amra, keďže v spoločnosti žalovaného je tento sám konateľ a spoločník. Spoločnosť žalovaného vznikla v roku 2018, nevlastní žiaden majetok, nevykonáva žiadnu aktivitu a okrem konateľa a spoločníka Ing. Zaid Amra, spoločníkmi v tejto spoločnosti sú jeho manželka a deti. Žalobca zdôrazňoval neexistenciu ekonomického zmyslu tejto transakcie, ktorej jediným cieľom bolo presunúť nehnuteľnosti zo žalobcu v prospech žalovaného, v ktorom druhý konateľ a spoločník žalobcu Ing. Jozef Deák nemal žiadny dosah. Nie je žiadny dôvod, aby sa žalobca stal spoločníkom spoločnosti bez podnikateľskej činnosti a vložil do nej vklad v hodnote 309.000,- Eur. Uvedená transakcia poškodila žalobcu, keď prišiel o zásadnú časť majetku ako aj o výnosy z obchodných činností a prenájmu týkajúceho sa týchto nehnuteľností, v ktorých sídlili piati nájomcovia uhrádzajúci žalobcovi nájomné. Výnosy z nájomného boli použité na úhradu úverov od VÚB. V dôsledku transakcie žalobca prišiel o zásadnú časť majetku, teda ho poškodzuje, keďže uvedený majetok používal pri výkone podnikateľskej činnosti a dosahoval príjem. Napriek tomu, že druhý konateľ Ing. Zaid Amro je oprávnený konať v mene žalobcu samostatne, jeho konanie je v rozpore s dobrými mravmi ako aj poctivým obchodným stykom.

4. V priebehu konania poukazoval žalobca na skutočnosť, že konanie Ing. Zaid Amra v mene žalobcu je v rozpore s § 135a Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“), keďže je v konflikte záujmov, vzhľadom na vykonaný úkon vkladu nehnuteľností v prospech žalovaného ako spriaznenej osoby. Zdôrazňoval, že jediným cieľom transakcie bolo presunúť nehnuteľnosti do inej spoločnosti, v ktorej nemá Ing. Deák žiadne práva a dosah, pričom žalovaný nemá iný majetok a nevykonáva žiadnu aktivitu. Naliehavý právny záujem žalobca odôvodňoval tým, že obidvaja konatelia žalobcu sú vo vzájomnom konflikte, ktorý vyvolal nečestným konaním Ing. Amro v rozpore s dobrými mravmi. V roku 2018 bol prevedený majetok ohodnotený znaleckým posudkom č. 92/2018 o sumu vyššiu o 52.000,- Eur oproti ohodnoteniu predmetných nehnuteľností posudkom č. 87/2019, ktorý bol vypracovaný tým istým znalcom Ing. Neumannom. Správne stanovená výška hodnoty nepeňažného vkladu má pritom zásadný vplyv na výšku a hodnotu obchodného podielu žalobcu u žalovaného a s tým súvisiacim podielom na zisk o hlasovacích právach. Prevedené nehnuteľnosti teda podľa skôr vypracovaného posudku č. 92/2018 predstavujú sumu 361.244,89 Eur, čomu odporuje suma nepeňažného vkladu 309.000,- Eur. Aj vzhľadom na tento rozdiel v hodnotách vložených nehnuteľností považoval žalobca konanie druhého konateľa za podvodné, pričom už za pár mesiacov po vklade nehnuteľností v prospech žalovaného došlo k strate na ich hodnote. Za rok 2019 žalovaný vykázal stratu 6.740,- Eur a tržby boli len vo výške 1.200,- Eur, pričom majetok žalovaného ku koncu roku 2019 bol v sume 306.960,- Eur. Celkový majetok teda ku koncu roku 2019 po 4 mesiacoch od nepeňažného vkladu v prospech žalovaného bol nižší ako hodnota prevedených nehnuteľností. Podľa žalobcu konanie Ing. Zaid Amra pri transakcii je v rozpore so spoločenskou zmluvou žalobcu, keďže táto transakcia je neobvyklá a za 26 rokov trvania spoločnosti nebola takáto transakcia realizovaná. Transakcia podlieha schváleniu valného zhromaždenia podľa čl. 9. bod 3 Spoločenskej zmluvy žalobcu, ktoré rozhoduje podľa § 125 ods. 1 písm. e) ObZ aj o nepeňažnom vklade. Valné zhromaždenie žalobcu odsúhlasujúceho postup druhého konateľa neprebehlo, pričom valné zhromaždenie žalovaného rozhodovalo o transakciách s oveľa nižšou hodnotou, keď 30.06.2016 rozhodlo o doplnení rezervného fondu žalobcu o sumu 252,80 Eur.

5. Podľa žalobcu po vykonaní uvedenej transakcie v majetku žalobcu ostali nehnuteľnosti, ktorých časť žalobca v obave pred konaním Ing. Zaid Amra, že by zbavil žalobcu aj zvyšných nehnuteľností, vložil do základného imania spoločnosti AUDAXUS s.r.o. (ďalej „AUDAXUS“) za účelom ochrany majetku žalobcu (pozemok parcela č. 392/4 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 783 m², stavbu – kancelárie,

dielne, súpisné číslo 1920 na uvedenom pozemku, zapísané na LV č. XXXX, k.ú. A. B.). Podľa žalobcu, ak by Ing. Amro nevložil predmetné nehnuteľnosti do majetku žalovaného bez vedomia druhého spoločníka, druhý spoločník Ing. Deák by nevložil zostávajúce nehnuteľnosti do majetku inej spoločnosti AUDAXUS, ktorá je väčšia ako žalovaný, niekoľkonásobne silnejšia, ktorá dosiahla tržby za posledných 5 rokov vo výške 23.765.329,- Eur a žalovaný 0,- Eur. Spoločnosť AUDAXUS poskytovala v minulosti žalobcovi finančné výpomoci, z ktorých boli financované opravy a rekonštrukcie okrem iného aj tých nehnuteľností, ktoré boli prevedené do vlastníctva žalovaného. V priebehu konania žalobca predložil prehľad poskytnutých a uhradených pôžičiek medzi žalobcom a spoločnosťou AUDAXUS s.r.o. od 25.09.2014 do 29.05.2017 a konečný stav dlhu voči AUDAXUS bol 97.140,- Eur bez úrokov. Žalobca odôvodňoval založenie zvyšných nehnuteľností v prospech spoločnosti KAPITAL SERVIS, s.r.o., ktorý je ďalším veriteľom žalobcu, ktorý potrebu finančných prostriedkov riešil pôžičkami od tejto spoločnosti. Z dôvodu postavenia žalobcu ako dlžníka, žalobca zriadil v prospech KAPITAL SERVIS s.r.o. ako záložného veriteľa záložné právo k nehnuteľnostiam, na základe záložnej zmluvy zo dňa 30.08.2019, a to pozemok C KN parc. č. 392/5 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 146 m² a stavby na tomto pozemku sklad súpisné číslo 3581, zapísané na LV XXXX, k.ú. A. B.. Konečný stav dlhu žalobcu voči spoločnosti KAPITAL SERVIS je 142.000,- Eur a teda zriadenie záložného práva na uvedené nehnuteľnosti žalobcu v prospech žalovaného malo ekonomický zmysel.

6. Žalobca nemá reálne žiadny dosah na hlasovanie v spoločnosti žalovaného, pretože spoločný konateľ obidvoch firiem Ing. Amro dokáže s rodinnými príslušníkmi zrealizovať valné zhromaždenie žalovaného vo vlastnej réžii bez vedomia druhého spoločníka žalobcu. Žalobca namietal tvrdenie žalovaného o tom, že Ing. Amro nemal prístup k účtovníctvu žalobcu, toto k dispozícii má. Objekty získané žalovaným boli nadobudnuté žalobcom vďaka druhému spoločníkovi a konateľovi Ing. Deákovi, ktorý zabezpečil aj ich úverovanie a všetky nehnuteľnosti prešli opravami a rekonštrukciami, čo zvýšilo náklady žalobcu, avšak vyústilo k vyššiemu znaleckému ohodnoteniu týchto nehnuteľností. Žalovaný po prevode predmetných nehnuteľností oslovoval existujúcich nájomcov na podpísanie nových nájomných zmlúv aj pod nátlakom vystahovania. Poukázal aj na povinnosť vrátenia jednému z nájomcov HEALTH & FOOD s.r.o. vopred zaplatený nájom, keďže tento opustil nebytové priestory pod nátlaku žalovaného. Ing. Amro vyzval žalobcu, aby sa dohodol na nájomnom za priestory, ktoré boli prevedené zo žalobcu na žalovaného, ktoré žalobca využíval ako sklady od doby zakúpenia týchto nehnuteľností, t.j. žiadal, aby žalobca platil nájom za vlastné nehnuteľnosti, ktoré druhý konateľ žalobcu previedol na svoju rodinnú firmu, t.j. na žalovaného. Do vykonania transakcie Ing. Amro vždy s druhým konateľom a spoločníkom Ing. Deákom komunikoval a informovali sa navzájom o svojich činnostiach. Žalobca vytýkal uvedenému konaniu Ing. Amra, že konal v rozpore s odbornou starostlivosťou. Žiaden z konateľov žalobcu počas existencie spoločnosti žalobcu nerozhodoval o prevode majetku na iný subjekt. Jednalo sa v danom prípade o výnimočnú, neobvyklú, v minulosti nerealizovanú transakciu, na ktorú bolo potrebné, aby ju schválilo valné zhromaždenie. Podľa žalobcu táto transakcia preto podlieha schváleniu valného zhromaždenia, čo sa nestalo a čo svedčí o nekonaní s odbornou starostlivosťou a v rozpore s dobrými mravmi zo strany Ing. Amra. V danom prípade chýba adekvátne protiplnenie, keď žalobca prišiel o majetok v hodnote 350.000,- Eur a dostal obchodný podiel, ktorý je bezcenný.

7. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že konateľ žalobcu Ing. Deák na pojednávaní potvrdil, že na jar roku 2019 sa s druhým spoločníkom Ing. Amrom rozprávali o budúcom rozdelení spoločnosti, ktorého podkladom mal byť geodetom zhotovený návrh jej rozdelenia. K samotnému jednaniu o delení alebo o ďalších krokoch však nikdy nedošlo. Až v auguste 2019 sa druhý konateľ dozvedel z výpisu katastra o vykonanom prevode. Poukázal aj na to, že nepeňažný vklad v prospech žalovaného predstavuje 78,6 % výmery pozemkov pôvodne patriacich žalobcovi, ktorému ostala plocha o výmere 21,94 %. Tento majetok bol vložený do žalovaného, ktorý vznikol necelý rok pred týmto vkladom a nevykazoval žiadne tržby, nemal žiadny plán alebo biznisový výhľad a týmto vkladom žalobca nič nezískal. Celá plocha, ktorá bola prevedená z majetku žalobcu na žalovaného, obklopuje parcely, ktoré ostali vo vlastníctve žalobcu a ak by sa žalobca chcel k nim dostať, musel by prístup k nim vysúdiť.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukazoval na to, že za žalobcu konajú a podpisujú konatelia každý samostatne. Konanie konateľa je neobmedzené a preto vyhlásenie mohol podpísať aj druhý konateľ žalobcu Ing. Amro samostatne bez súhlasu ďalšieho konateľa. Z výpisu z obchodného registra žalovaného vyplýva, že žalobca nadobudol obchodný podiel na základnom imaní žalovaného vo výške 309.000,- Eur, t.j. vo výške hodnoty nepeňažného vkladu nehnuteľností ohodnotených znalcom Ing. Miroslavom Neumannom. Žalobca nezdôvodnil tvrdenie o nesprávne použitej metóde pri určení hodnoty vkladov. Spochybnenie ohodnotenia však nemá vplyv na predmet konania, keďže podľa § 59 ods. 3 a 6 ObZ, ak by sa aj preukázalo, že nehnuteľnosť nemá hodnotu ako bola deklarovaná pri nepeňažnom

vklade, je vkladateľ, t.j. žalobca povinný doplatiť hodnotu vkladu v prospech žalovaného. V priebehu konania zdôrazňoval, že je potrebné odlišovať vzťah medzi spoločníkmi a konateľmi navzájom a žalobcom a žalovaným, ktorí sú účastníkmi tohto konania. Tvrdenie žalobcu, že nenadobudol práva zodpovedajúce výške a hodnote nepeňažného vkladu, je v rozpore so zápisom obchodného podielu žalobcu v obchodnom registri. Podľa žalovaného je žaloba postavená na dohadoch a predpokladoch bez reálneho skutkového základu. Spoločenská zmluva žalobcu neobsahuje úpravu o tom, aby valné zhromaždenie schvaľovalo vklad nehnuteľností žalobcu do inej spoločnosti ako nepeňažný vklad. Obsahuje len úpravu schválenia nepeňažného vkladu a jeho výšky, ak nepeňažný vklad smeruje do spoločnosti žalobcu, t.j. ak sa ním zvyšuje základné imanie žalobcu. S uvedeným vyhlásením druhého konateľa nie je spojený súhlas ďalšieho konateľa Ing. Deáka. Túto skutočnosť potvrdzuje aj samotné konanie druhého konateľa Ing. Deáka, ktorý vložil nepeňažný vklad, t.j. ďalšiu časť nehnuteľností do spoločnosti AUDAXUS, s.r.o.

9. Tieto nehnuteľnosti patriace žalobcovi boli konaním Ing. Deáka v hodnote 258.000,- Eur vložené do spoločnosti AUDAXUS s.r.o. patriacej druhému spoločníkovi žalobcu Ing. Deákovi bez schválenia druhého konateľa žalobcu a bez schválenia valným zhromaždením žalobcu. Ďalšie nehnuteľnosti patriace žalobcovi boli zaťažené záložným právom konaním druhého konateľa Ing. Deáka v prospech spoločnosti KAPITAL SERVIS s.r.o, v ktorej je opätovne Ing. Deák konateľom. Podľa žalovaného tieto úkony druhého konateľa potvrdzujú, že každý konateľ za žalobcu koná samostatne bez vedomia druhého konateľa. Takéto konanie poukazuje len na možné konanie konateľov vo vzájomnej nezhode. Namietal postup žalobcu, keď na jednej strane vytýka voči žalovanému neplatnosť vyhlásenia a zároveň vykoná rovnaké úkony v prospech tretej osoby. Nezodpovedá skutočnosti tvrdenie žalobcu, že Ing. Deák nemá práva a dosah na žalovaného, keďže žalobca sa stal väčšinovým vlastníkom žalovaného, pričom za žalobcu konajú konatelia, t.j. aj pán Ing. Deák. Ing. Amro nepreviedol predmetné nehnuteľnosti v rozpore s dobrými mravmi alebo pod cenu na tretiu osobu. Žalovaný namietal, že týmto konaním nemal v úmysle poškodiť žalobcu alebo druhého spoločníka. Ak by chcel tak postupovať, potom by previedol na tretiu osobu predmetné nehnuteľnosti za odplatu mimo trhovej znaleckej ceny alebo by previedol všetky nehnuteľnosti žalobcu. Naopak Ing. Amro svojimi úkonmi mienil chrániť majetok žalobcu, ktorý chcel druhý konateľ Ing. Deák vytváraním pohľadávok voči svojim spriazneným spoločnostiam predať a uspokojiť svoje fiktívne pohľadávky.

10. Žalovaný namietal, že druhý konateľ Ing. Amro nemal prístup k účtovníctvu žalobcu, pričom spoločnosť KAPITAL SRVIS, s.r.o., v prospech ktorej bolo zriadené právo, nemá žiadne tržby. Namietal aj tvrdenú absenciu ekonomického zmyslu vloženia nehnuteľností do základného imania žalovaného, keďže v prípade prevodu nehnuteľností žalobcu v prospech AUDAXUS s.r.o. bola prevedená hlavná budova žalobcu, odkiaľ žalobca vykonával svoju podnikateľskú činnosť a kde mal svoje sídlo. Práve v týchto priestoroch prevedených na spoločnosť AUDAXUS je v nájme nová spoločnosť druhého konateľa žalobcu Ing. Deáka GASTRO GLASS TATRY SK, s.r.o.. Poukázal na existenciu konania vedeného pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 20Cb/77/2019 o náhradu škody. Namietal tvrdenia žalobcu o jeho prosperite, keď zo stránky C. vyplýva, že nie je v pozitívnych číslach, pričom kritériom prosperity je zisk a nie tržby. Žalobca nelogicky namietal vlastné úkony, resp. ich platnosť, ktoré sám vykonal. Absentuje preto naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva.

11. Žalovaný nesúhlasil, že úkon Ing. Zaid Amra je v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom alebo bez odbornej starostlivosti. Podľa žalovaného nie je zrejmé, v čom by toto konanie malo byť v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Takéto konanie nie je v rozpore so zákonom, neobchádza zákon a ani sa neprieči dobrým mravom a bola zachovaná aj odborná starostlivosť zo strany konateľa žalobcu pri vklade nehnuteľností v prospech žalovaného. Nepeňažný vklad bol vložený do základného imania žalovaného v hodnote určenej znaleckým posudkom, teda nie za nápadne nevýhodných podmienok. Ak by aj konateľ žalobcu konal v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, čo žalovaný namietal, nie je možné domáhať sa ochrany, keďže tento rozpor zapríčinil žalobca. Žalobcovi preto neprináleží ochrana a dovolávanie sa neplatnosti vyhlásenia, t.j. určenia vlastníckeho práva. Prípadné konštatovanie rozporu s dobrými mravmi má opodstatnenie v prípade uplatnenia si nárokov voči konateľovi žalobcu, avšak nie na platnosť právnych úkonov. Počas existencie spoločnosti môžu byť záujmy spoločníkov rôzne a protichodné a preto konanie žalovaného automaticky nie je možné posudzovať ako rozporné so záujmami druhého spoločníka. Konateľ žalobcu neuprednostnil svoje záujmy a záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti pri vklade predmetných nehnuteľností, tieto boli riadne ohodnotené a v takej výške bol aj nepeňažný vklad vložený v prospech žalovaného. Nedošlo tým teda k ukráteniu žalobcu, keď žalobca nadobudol obchodný podiel zodpovedajúci ohodnoteniu nehnuteľností znalcom. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/53/2015 v zmysle ktorého, ak konaním konateľa

dochádza k poškodeniu záujmov spoločnosti, nárok na náhradu škody je upravený § 135a ObZ, teda existuje zákonný spôsob nápravy. Práve nehnuteľnosti prevedené druhým konateľom žalobcu v prospech spoločnosti AUDAXUS s.r.o. boli dané do prenájmu ďalšej spoločnosti patriacej Ing. Deákovi GASTRO GLASS TATRY SK, s.r.o., t.j. novozaloženej spoločnosti ďalšieho konateľa, na ktorú konateľ Ing. Deák previedol všetku obchodnú a podnikateľskú činnosť žalobcu. Žalobca si zamieňa žalobu o určenie vlastníckeho práva so žalobou o náhradu škody voči konateľovi, pokiaľ poukazuje na rozpor konania Ing. Amra s § 135a ObZ. Aj prípadné konanie v rozpore s týmto ustanovením nemá vplyv na platnosť právnych úkonov. Existujúca situácia je výsledkom nezhôd medzi konateľmi a spoločníkmi žalobcu. Pokiaľ žalobca namieta zvolenú metódu ohodnotenia znalcom v posudku č. 87/2019, táto bola použitá aj pri skôr vypracovanom posudku na základe požiadavky Ing. Deáka č. 92/2018. Žalobca má podiel na základnom imaní žalovaného vo výške 309.000,- Eur, čo predstavuje 98,407 % podiel. Ak by aj cena nehnuteľností mala byť vo výške uvedenej žalobcom v sume 361.244,89 Eur, podiel žalobcu pri predstavoval 98,634 %. Zníženie hodnoty nehnuteľností by preto nemalo žiaden racionálny význam pre transakciu. Predmetom ohodnotenia nepeňažného vkladu podľa znaleckého posudku č. 87/2019 na rozdiel od posudku č. 92/2018 nebola kotolňa na parcele č. 395/5, 395/2, bočný plot, predný plot, prípojky, kanalizácia, spevnené plochy. Cena sporných nehnuteľností v obidvoch posudkoch je pritom obdobná. Reálna hodnota sporných nehnuteľností vkladom do spoločností žalovaného neklesla, klesla len hodnota čistého obchodného imania, čo je rozdiel.

12. Vo vzťahu k rozhodovaniu valného zhromaždenia poukazoval žalovaný na to, že neexistujú ani žiadne rozhodnutia valného zhromaždenia o vložení nehnuteľností žalobcu ako nepeňažný vklad do spoločnosti AUDAXUS s.r.o., ani schvaľujúcich založenie nehnuteľností v prospech ďalšej spoločnosti. Spoločenská zmluva žalobcu v článku 9. ods. 3 odkazuje na § 125 ods. 1 písm. e) ObZ v súvislosti s pôsobnosťou valného zhromaždenia a nemá osobitnú úpravu oproti zákonnej úprave. Pri absencii osobitnej úpravy v Spoločenskej zmluve preto nie je možné vyvodiť, že by žalobca mal schvaľovať nepeňažný vklad do iného subjektu. Pri schvaľovaní doplnenia rezervného fondu, ako to tvrdil žalobca, ide však o rozdielne úkony s osobitnou úpravou v Obchodnom zákonníku. Podľa žalovaného druhý konateľ Ing. Deák mal vedomosť o predmetnej transakcii. Vzhľadom na zdravotný stav druhého konateľa spoločníka Ing. Amra bolo navrhnuté vystúpenie Ing. Amra zo spoločnosti a bol ponúknutý jeho obchodný podiel na predaj Ing. Deákovi, ktorý to odmietol z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Ani ponuku Ing. Amra na odkúpenie podielu od Ing. Deáka tento neakceptoval a preto Ing. Amro navrhol Ing. Deákovi vyporiadanie vo forme vykonania nepeňažného vkladu, pri ktorom sa DPH neplatí, čím by sa spoločnosť žalobcu takýmto spôsobom rozdelila. Ing. Deák navrhol Ing. Amrovi v prípade, ak sa vyhnú DPH, aby to skúsil, na čo následne Ing. Amro realizoval uvedenú transakciu. Nepeňažným vkladom nehnuteľností žalobcu do spoločnosti AUDAXUS s.r.o. bol nadobudnutý obchodný podiel vo výške 258.000,- Eur a žalobca nepeňažným vkladom do žalovaného nadobudol obchodný podiel vo výške 309.000,- Eur. V prípade, ak by predmetom nepeňažného vkladu pre AUDAXUS s.r.o. boli aj nehnuteľnosti založené v prospech KAPITAL SERVIS, s.r.o., hodnota nepeňažných vkladov by bola približne totožná, resp. vyššia v prospech Ing. Deáka, pričom záložné právo v prospech spoločnosti KAPITAL SERVIS bolo zriadené pre spriaznenú spoločnosť Ing. Deáka. Poukázal aj na to, že spoločnosť AUDAXUS bola vo výraznej strate za roky 2017 a 2018. Namietal aj zavádzajúce tvrdenia žalobcu o uhrádzaní úverov z nájomného, keď samotný žalobca poukazoval na svoje tržby za posledných 5 rokov v hodnote 4,8 mil. Eur, pričom príjem z nájmu podľa žalobcu z predmetných prevedených nehnuteľností predstavoval 1.400,- Eur, čo je zanedbateľné pri žalobcom tvrdených tržbách.

13. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že na pojednávaní konateľ žalovaného Ing. Zaid Amro opätovne poukazoval na svoj záujem na rozdelení spoločnosti žalobcu, s čím druhý konateľ a spoločník Ing. Deák súhlasil. V priebehu týchto jednaní boli uvedené aj parcely, ktoré sa mali konkrétnym spôsobom rozdeľovať, s čím žalobca súhlasil a keď bol navrhnutý spôsob rozdelenia vo forme nepeňažných vkladov, Ing. Deák uviedol Ing. Zaid Amrovi, aby to vyskúšal. Poukázal na viacero návrhov na spôsob rozdelenia obchodnej spoločnosti žalobcu, ako aj na investovanie do predmetných nehnuteľností z vlastných zdrojov. Podľa ďalšej konateľky žalovaného jej manžel Ing. Amro jej oznámil dohodu o rozdelení s Ing. Deákom ako aj dohodu o rozdelení prístupových ciest s tým, že konkrétne nehnuteľnosti a ich vklad do ďalších spoločností bol predmetom dohody a malo dôjsť aj k dohode o tom, že prístupové časti sa rozdelia priebežne. Podľa nej najlukratívnejšie parcely, kde boli postavené nové zrekonštruované budovy, ostali žalobcovi.

14. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že po vykonanom dokazovaní dospel okresný súd k záveru, že nepeňažný vklad žalobcu do základného imania žalovaného nie je neplatný právny úkon pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 a § 39 OZ a ani výkon práva žalobcu v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a preto žalobu zamietol.

15. Podľa okresného súdu medzi stranami sporu nebolo sporné, že nehnuteľnosti vložené ako nepeňažný vklad do základného imania žalovaného boli vo vlastníctve žalobcu a ku dňu 19.08.2019 bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného na základe vyhlásenia vkladateľa o vložení týchto nehnuteľností do majetku žalovaného. Naliehavý právny záujem podľa okresného súdu bol daný tým, že žalobca sa nemôže domôcť ochrany vlastníckeho práva inak ako žalobou na určenie vlastníctva. Uviedol, že predmetom konania pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš sp.zn. 20Cb/77/2019 je nárok žalobcu voči jeho konateľovi Ing. Zaid Amrovi o náhradu škody vo výške 9.259,09 Eur podľa § 135a ods. 1 ObZ za rozhodnutie a vykonanie nepeňažného vkladu do základného imania žalovaného.

16. Okresný súd (s odkazom na § 133 ObZ, § 110 ObZ a článok 10 bod 1., 2., 7. Spoločenskej zmluvy žalobcu) uviedol, že ktorýkoľvek z dvoch konateľov žalobcu mohol konať za žalobcu samostatne, t.j. aj pri rozhodovaní o vložení nepeňažného vkladu do základného imania žalovaného, keďže schválenie tohto úkonu druhým konateľom a ani valným zhromaždením nebolo upravené v Spoločenskej zmluve a ani v právnom predpise. V zmysle § 125 ods. 1 písm. e) ObZ patrí do pôsobnosti valného zhromaždenia žalobcu rozhodnutie o znížení a zvýšení základného imania a rozhodnutie o nepeňažnom vklade, pričom sa jedná iba o rozhodovanie o vlastnej spoločnosti žalobcu vo vzťahu k zvýšeniu alebo zníženiu jeho základného imania a nepeňažného vkladu do jej základného imania. Právna úprava Obchodného zákonníka, vrátane § 142 až § 147, sa vzťahuje len na tú spoločnosť, ktorej sa týka zvýšenie alebo zníženie základného imania obchodnej spoločnosti, keďže vklady sa započítavajú na vklad spoločníka tejto spoločnosti. Vložením nepeňažného vkladu žalobcu do základného imania žalovaného nedošlo k zníženiu základného imania žalobcu. Dospel k záveru, že Spoločenská zmluva žalobcu neupravuje pôsobnosť valného zhromaždenia rozhodovať, či sa stane spoločníkom v inej obchodnej spoločnosti a spoločníci preto nevyužili možnosť rozšíriť pôsobnosť valného zhromaždenia o túto otázku podľa § 125 ods. 1 písm. k) ObZ. Pokiaľ valné zhromaždenie žalobcu dňa 30.06.2016 rozhodlo o doplnení zákonného rezervného fondu o 252,82 Eur v zmysle § 67 a § 124 ObZ z uvedeného vyplýva, že valné zhromaždenie schvaľovalo v rámci svojej pôsobnosti riadnu účtovanú závierku podľa § 125 ods. 1 písm. b) ObZ, s ktorou je spojená povinnosť dopĺňať rezervný fond najmenej 5 % z čistého zisku vyčísleného v ročnej účtovnej závierke. Z tejto skutočnosti nie je preto možné vyvodiť, že ak valné zhromaždenie žalobcu rozhodovalo o sume 252,82 Eur, malo rozhodnúť aj o nepeňažnom vklade v prospech žalovaného vo výške 309.000,- Eur, keďže v prípade dopĺňania rezervného fondu táto povinnosť vyplýva zo zákona, na rozdiel od vloženia nového nepeňažného vkladu do inej obchodnej spoločnosti.

17. Podľa okresného súdu v konaní nebolo sporné ani to, že žalobca za ktorého konal druhý konateľ Ing. Jozef Deák na základe zmluvy o zriadení záložného práva uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou KAPITAL SERVIS s.r.o., založil v prospech tejto spoločnosti nehnuteľnosti patriace žalobcovi (pozemok registra C KN parc. č. 392/5, stavba súpisné č. 3581 na uvedenom pozemku, v k. ú. A. B.), pričom vklad záložného práva bol povolený ku dňu 11.09.2019. Jediným konateľom a spoločníkom záložného veriteľa spoločnosti KAPITAL SERVIS s.r.o. je Ing. Jozef Deák. Sporné nebolo ani to, že žalobca za ktorého konal druhý konateľ Ing. Jozef Deák, urobil vyhlásenie vkladateľa o vklade nehnuteľností patriacich žalobcovi do majetku spoločnosti AUDAXUS s.r.o. ako nadobúdateľa, týkajúce sa pozemku parcela KN č. 392/4 a stavby - kancelárie, dielne pod súpisným číslom 1920 na tomto pozemku v k.ú. A. B.. Vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 12.09.2019, pričom spoločníkom a konateľom spoločnosti AUDAXUS s.r.o. je Ing. Jozef Deák a spoločníkom od 27.09.2019 aj žalobca.

18. Okresný súd konštatoval, že bez ohľadu na tvrdené dôvody týchto nepeňažných vkladov do základného imania žalovaného a spoločnosti AUDAXUS, či zriadenia záložného práva v prospech KAPITAL SERVIS s.r.o., konatelia Ing. Zaid Amro a Ing. Jozef Deák konali samostatne, bez vopred daného súhlasu druhého konateľa. Konateľ žalobcu ako aj žalovaného Ing. Zaid Amro tvrdil, že pri tomto jeho úkone druhý konateľ s ním súhlasil, resp. o ňom vedel a sledoval sa ním rozdelenie firmy žalobcu. Okresný súd však uviedol, že rokovania o možnom rozdelení spoločnosti, či majetku a spôsoboch rozdelenia v budúcnosti nie sú dohodou, ak obidve strany jednoznačne neprijali návrh, resp. spoločné rozhodnutie o takomto delení.

19. V napadnutom rozhodnutí sa okresný súd ďalej zaoberal pojmovým vymedzením dobrých mravov a konaním v rozpore s nimi, výkonu práv a povinností v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ a poctivým obchodným stykom podľa § 265 ObZ. Poukázal na to, že žiaden predpis dobré mravy nedefinuje, avšak za určitých okolností môžu nadobudnúť povahu právnej normy. Podstatným nie je subjektívny názor účastníka právneho vzťahu, ale spoločenské, objektivizované hodnotenie a protiprávnosť spočíva v porušení právnej normy, ktorá ukladá zachovávanie dobrých mravov. Zdôraznil, že existencia alebo neexistencia rozporu s dobrými mravmi je otázka právna. Rozpor s dobrými mravmi je spojený s absolútnou neplatnosťou právneho úkonu alebo s odopretím právnej ochrany výkonu práva v rozpore s dobrými mravmi. Výkon práva predpokladá jeho existenciu alebo

existenciu povinnosti. Právne predpisy bránia vzniku právnych úkonov, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a zakazujú výkon práva, ktorý by vznikli v súlade s právom, ale ich výkon je v kolízii s dobrými mravmi alebo so zásadami poctivého obchodného styku. Zásadou obchodného práva pre výkon subjektívnych práv je aj zákaz zneužitia práva podľa § 265 ObZ, pričom aj § 3 ods. 1 OZ predpokladá výkon práv a povinností, ktoré platne existujú. Podľa § 265 ObZ toto ustanovenie postihuje „šikanózný výkon práva“ v obchodných vzťahoch, keď účelom nie je realizácia vlastných oprávnených hospodárskych záujmov a hospodárskeho cieľa determinovaného obchodným záväzkom, ale snaha výkonom práva znevýhodniť druhú stranu a spôsobiť jej ujmu. Pojem dobré mravy je obsahovo širší ako zásady poctivého obchodného styku a každé porušenie zásad poctivého obchodného styku je v rozpore s dobrými mravmi, ale nie každý rozpor s dobrými mravmi je aj porušením zásad poctivého obchodného styku. Ustanovenie § 265 ObZ je špeciálne pre oblasť obchodno-záväzkových vzťahov vo vzťahu k § 3 ods. 1 OZ. Výkon práva v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku nemá za následok zánik práva, iba odopretie právnej ochrany. Obidve ustanovenia nemožno aplikovať súčasne. Nemožno konštatovať teda absolútnu neplatnosť právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi s odvolaním sa na obidve ustanovenia. § 3 ods. 1 OZ v spojení s § 39 OZ sa viaže na právny úkon, pričom podľa § 265 ObZ sa neposudzuje právny úkon, ale výkon práva, t.j. či sa jeho výkon prieči zásadám poctivého obchodného styku. Súd musí z úradnej povinnosti skúmať, či sa právny úkon, na základe ktorého sa vykonáva právo, prieči dobrým mravom, a ak áno, je neplatný podľa § 39 OZ.

20. Okresný súd konštatoval, že k aplikácii § 3 ods. 1 OZ súdy pristupujú výnimočne, pričom sa vždy zohľadňuje princíp právnej istoty účastníkov právnych úkonov. Skúmal, či úkon žalobcu, za ktorého konal konateľ Ing. Zaid Amro, t.j. nový nepeňažný vklad do základného imania žalovaného, je alebo nie je v rozpore s dobrými mravmi podľa zásad § 3 ods. 1 a § 39 OZ. Konštatoval, že uvedený úkon žalobcu má formálne znaky v súlade so zákonom a preto skúmal, či jeho cieľom je dosiahnutie iného výsledku, než dotknutá právna norma vo všeobecnosti očakáva. Stranami sporu v tomto konaní nie sú fyzické osoby, t.j. spoločníci a konatelia, ale právnické osoby, vo vzťahu ku ktorým okresný súd posúdil predmet sporu. Konštatoval, že žalobca získal postavenie spoločníka žalovaného a môže vykonávať práva spoločníka, ktoré mu podľa zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov žalovaného patria. Rovnakého správania sa následne dopustil aj žalobca, za ktorého konal konateľ Ing. Jozef Deák, ktorý okrem nepeňažného vkladu do inej spoločnosti zriadil záložné právo na nehnuteľnosti žalobcu. Úkonmi žalobcu, za ktorého konali samostatne dvaja členovia jeho štatutárneho orgánu, prišiel žalobca o vlastnícke právo k podstatnej časti nehnuteľností, ale získal postavenie spoločníka v dvoch obchodných spoločnostiach, v ktorých sa môže podieľať na podnikaní. Cieľ nepeňažného vkladu do základného imania bol preto dosiahnutý. Otázka výhodnosti takéhoto úkonu môže byť preskúmaná v konaní o náhrade škody podľa § 135a ObZ. Poukázal aj na to, že personálne prepojenie obchodných spoločností žalobcu a spoločností, v ktorých žalobca získal postavenie spoločníka vložením nepeňažného vkladu do ich základného imania cez spoločníkov a konateľov Ing. Jozefa Deáka a Ing. Zaid Amra, nie je protiprávne s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.02.2005, sp.zn. Obdo V 53 /2003 – R 48/2005. Dospel preto k záveru, že nepeňažný vklad žalobcu do základného imania žalovaného nie je neplatný pre rozpor s dobrými mravmi a ani výkon práva žalobcu v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Samostatnou vecou je prípadný nárok žalobcu na náhradu škody podľa § 135a CSP (správne malo byť uvedené „ObZ“), ktorého sa môže domáhať obchodná spoločnosť.

21. O trovách konania rozhodol tak, že podľa zásady úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na ich náhradu žalovanému voči žalobcovi.

22. Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu podal včas v celom rozsahu odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Nesúhlasil so skutkovým a právnym záverom okresného súdu týkajúceho sa vyhodnotenia dobrých mravov a zásad poctivého obchodného styku, nesúhlasil s vyhodnotením následného konania Ing. Jozefa Deáka ako reakcie na transakciu, nesúhlasil s právnym záverom okresného súdu o pôsobnosti valného zhromaždenia žalobcu vo vzťahu k nepeňažnému vkladu do obchodných spoločností, poukázal na ďalšie skutočnosti, ako aj na porušenie vlastníckeho práva žalobcu namietaným konaním druhého konateľa žalobcu Ing. Amra.

23. K otázke dobrých mravov a zásad poctivého obchodného styku žalobca zdôraznil vloženie nehnuteľností žalobcu v hodnote viac ako 300.000,- Eur prostredníctvom konania Ing. Zaid Amra do základného imania žalovaného bez súhlasu druhého konateľa a spoločníka žalobcu Ing. Deáka. Predmetom konania bolo posúdenie, či transakcia je v súlade s dobrými mravmi, či výkon práv konateľa Ing. Amra, ktorý bol oprávnený konať samostatne, predstavuje výkon práv v rozpore s poctivým stykom, pričom so závermi okresného súdu nesúhlasil. Zopakoval svoje tvrdenia z priebehu konania, že týmto úkonom druhého konateľa žalobca prišiel o vlastnícke právo k podstatnej časti nehnuteľností a aj keď okresný súd konštatoval, že získal postavenie spoločníka v spoločnosti žalovaného, okresný súd

neuviedol, aké konkrétne výhody (protiplnenie) žalobca touto transakciou získal. Stručné konštatovanie o získaní účasti spoločníka v spoločnosti žalovaného, čo má byť akousi „výhodou“ a má vykompenzovať stratu vlastníckeho práva k značnej časti nehnuteľného majetku v hodnote viac ako 300.000,- Eur, nie je možné považovať za dostatočné vysvetlenie dôvodov, prečo išlo o „benefit“ pre žalobcu a aký mala táto skutočnosť pre neho význam.

24. Na druhej strane táto transakcia mala pre žalovaného viaceré nevýhody uvedené už v priebehu konania, a to stratu 3/4 nehnuteľného majetku v hodnote viac ako 300.000,- Eur bez primeraného protiplnenia, pričom okresný súd túto skutočnosť ako negatívnu nevyhodnotil, stratu možnosti ďalšieho prenajmiania týchto nehnuteľností tretím osobám, ktoré predstavovali zdroj príjmu pre žalobcu, vznik povinnosti žalobcu platiť žalovanému nájomné za nehnuteľnosti, ktoré boli predtým predmetom vlastníctva žalobcu, ktorú okresný súd vôbec nezobral do úvahy, nevyplatenie žiadneho zisku zo spoločnosti žalovaného, ktorý nemal žiadne príjmy a nevykonáva žiadnu činnosť, ktorú skutočnosť súd neskúmal, nepozvanie žalobcu na žiadne rokovanie valného zhromaždenia žalovaného, čo súd neskúmal, stratu 78,06 % plochy z celkovej výmery všetkých pozemkov žalobcu, stratu prístupu žalobcu k nehnuteľnostiam, ktoré žalobcovi ostali, pričom tieto nevýhody okresný súd vôbec nezobral do úvahy a konštatoval len získanie účasti na podnikaní bezvýznamnej a zisk neproduktívnej spoločnosti žalovaného.

25. Konštatovanie okresného súdu, že vloženie nepeňažného vkladu do základného imania žalovaného nedošlo k zníženiu základného imania, považoval žalobca za irelevantné, ktoré nesúvisí s predmetom sporu. Podľa žalobcu závery okresného súdu pri posudzovaní súladu transakcie s dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku sú nesprávne, nelogické, nedostatočne odôvodnené a rozsudok je arbitrárny. Podstatou pre riešenie sporu bola okolnosť, že žalobca prišiel o majetok v hodnote viac ako 300.000,- Eur bez primeraného protiplnenia, pričom okresný súd konštatoval len to, že otázka výhodnosti môže byť preskúmaná v konaní o náhrade škody podľa § 135a ObZ. Okresný súd však mal posúdiť „výhodnosť“ tohto úkonu v tomto konaní. Poukázal na definíciu dobrých mravov uvedenú v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6Co/319/2009, podľa ktorého sa jedná o obvyklé poctivé a spravodlivé správanie sa, pričom sú dôležité predovšetkým všetky okolnosti, za ktorých bol právny úkon uzavretý. Okresný súd bol preto povinný skúmať všetky okolnosti transakcie, aj tých, ktoré jej predchádzali, pretože to bolo dôležité pre posúdenie veci, čo však okresný súd neurobil. Konanie Ing. Amra nie je možné považovať za obvyklé, poctivé a spravodlivé, navyše pokiaľ žalovaný je spriaznenou spoločnosťou tohto spoločníka a konateľa žalobcu. Žalovaný vznikol len v roku 2018, nevlastní žiadny majetok, nevykonáva žiadnu aktivitu a ide o rodinnú firmu konateľa žalobcu, jeho manželky a jeho detí. Žalobca opätovne poukazoval na neexistenciu žiadneho ekonomického zmyslu transakcie, ktorej jediným cieľom bolo presunúť nehnuteľnosti do inej spoločnosti, v ktorej nemá Ing. Deák žiadne práva a dosah. Keďže žalovaný nemá žiadny majetok, nevykonáva žiadnu aktivitu, nedosahuje žiaden zisk, nie je dôvod, aby mal žalobca záujem stať sa spoločníkom takejto spoločnosti. Zopakoval svoje tvrdenia z priebehu konania, že ak by druhý konateľ a spoločník o takomto konaní mal vedomosť, nebol by s ním súhlasil, keďže táto transakcia závažne poškodzuje žalobcu, v dôsledku čoho prišiel o zásadnú časť svojho majetku, ako aj o výnosy z obchodnej činnosti a z prenájmov, týkajúcich sa týchto nehnuteľností, v ktorých nájomcovia sídlili a ktoré nehnuteľnosti boli vložené do majetku žalovaného. Aj keď Ing. Zaid Amro bol oprávnený konať v mene žalobcu samostatne, jeho konanie je v rozpore s dobrými mravmi a nemôže požívať právnu ochranu. Takýto výkon je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku.

26. Žalobca už v priebehu konania poukazoval na neplatnosť vyhlásenia žalobcu o prevzatí záväzku na nový vklad aj z dôvodov, že tomuto úkonu chýba vážnosť vôle osoby, ktorá ho urobila, keďže skutočným úmyslom Ing. Amra nebolo, aby sa žalobca stal spoločníkom žalovaného, ale úmyslom bolo zbaviť žalobcu majetku bez ohľadu na spôsob, akým sa to dosiahne. Touto skutočnosťou sa okresný súd vôbec nezaoberal.

27. Žalovaný vytýkal okresnému súdu jeho záver, že aj druhý konateľ žalobcu Ing. Jozef Deák následne po napadnutej transakcii obdobnú transakciu vykonal v prospech spoločnosti AUDAXUS, resp. zriadil záložné právo v prospech spoločnosti KAPITAL SERVIS. Žalobca zopakoval, že tieto transakcie zo strany Ing. Jozefa Deáka boli vykonané ako reakcia na transakciu Ing. Amra, mali svoj ekonomický zmysel a podstatu a tomuto sa okresný súd vôbec nevenoval, pričom sa jednalo o snahu ochrániť zvyšok majetku žalobcu. Išlo pritom o podstatnú námietku žalobcu, s ktorou sa okresný súd nevysporiadal. Namietal, že okresný súd sám posúdil obidve transakcie v tomto konaní, t. j. nielen napadnutú transakciu Ing. Amra, ale aj Ing. Deáka, ktorá však nebola predmetom tohto konania, je predmetom samostatného konania sp. zn. 20Cb/1/2020, čím okresný súd prekročil svoju právomoc, keď posudzoval niečo, čo nebolo predmetom konania. Takýto postup je nelogický a arbitrárny. Podľa žalobcu nemožno klásť na jednu úroveň transakciu vykonanú Ing. Amrom s cieľom poškodiť žalobcu a Ing. Deákom s cieľom

ochrániť majetok žalobcu. Dôležité je aj to, že Ing. Deák vložil uvedené nehnuteľnosti do prosperujúcej firmy, čo nie je možné povedať o firme žalovaného. Okresný súd preto postupoval formalisticky bez toho, aby vec spravodlivo v súlade so zákonom posúdil.

28. Podľa žalobcu sa v podstate okresný súd nezaoberal vôbec otázkou, čo sú dobré mravy a zásady poctivého obchodného styku a neaplikoval ju na konkrétne okolnosti prípadu. Citoval rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 52Cbi/82/2005 zo dňa 14.03.2011, ktorý sa zaoberal definíciou a vzťahom poctivého obchodného styku a dobrých mravov. Podľa žalovaného sa okresný súd nezaoberal okolnosťami prípadu, keď jeden konateľ bez vedomia druhého urobil transakciu, ktorá závažným spôsobom majetkovo žalobcu poškodila, pričom v minulosti k takýmto úkonom nedošlo a títo sa vždy o všetkom informovali a konali v zásadných veciach spoločne na základe vzájomného súhlasu. Takouto transakciou došlo k využitiu situácie a zneužitiu práv druhým konateľom bez vedomia ďalšieho konateľa, t. j. k zneužitiu postavenia konateľa Ing. Amra na úkor žalobcu a druhého konateľa Ing. Deáka. S týmito argumentami sa okresný súd nevysporiadal. Z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, prečo tieto kroky Ing. Amra okresný súd nepovažoval za zneužitie práva. Nie je zrejmé, prečo okresný súd posudzoval transakciu len vo vzťahu k následným krokom Ing. Deáka, ktoré boli reakciou na vzniknutú situáciu a nie je zrejmé ako by súd posúdil napadnutú transakciu ak by Ing. Deák tieto kroky nevykonal. Práve úkony Ing. Deáka je potrebné posudzovať osobitne a jednotlivo. V konaní bolo preukázané, že napadnutá transakcia predstavovala zneužitie práv konateľom Ing. Amrom, keď nebolo medzi spoločníkmi dohodnuté, aby sa nehnuteľný majetok takýmto spôsobom mohol medzi nich „rozdeliť“ a Ing. Deák by s tým nikdy nesúhlasil.

29. Okresný súd sa navyše vôbec nezaoberal skutočnosťou, že Ing. Amro konal v rozpore s § 135a ObZ, neuviedol, či táto transakcia predstavovala konanie v súlade so záujmami spoločníkov a žalobcu, pričom Ing. Zaid Amro bol v konflikte záujmov, keď na jednej strane zastupoval žalobcu bez vedomia Ing. Deáka a na druhej strane zastupuje a je spoločníkom nadobúdateľa nehnuteľnosti, pričom sa jedná o rodinnú spoločnosť Ing. Amra, t. j. spriaznenú osobu. Takéto nepoctivé konanie neposudzoval súd ani vo svetle späťvzťatia žaloby Ing. Amrom a odvolania plnej moci zástupcovi žalobcu, keď tieto úkony bolo potrebné považovať za neplatné právne úkony s poukazom na § 22 ods. 2 OZ a § 135a ObZ, s čím sa stotožnil aj okresný súd pri rozhodovaní o týchto úkonoch. Takýmto úkonmi Ing. Amro preukazuje nečestné úmysly a konanie v rozpore s dobrými mravmi. V súvislosti s aplikáciou § 22 ods. 2 OZ a kolíziou záujmov obchodnej spoločnosti a jej štatutárneho orgánu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/177/2009. Tieto skutočnosti okresný súd vôbec nezobral do úvahy a v napadnutom rozhodnutí sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťami rozhodujúcimi pre správne rozhodnutie vo veci. Svoj postup neodôvodnil a takýto postup v zmysle aktuálnej judikatúry je porušením práva na spravodlivý proces. Napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a nezrozumiteľné pre nedostatok dôkazov a odkázal na viacero rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR.

30. V odvolaní sa ďalej žalobca venoval posúdeniu následného konania Ing. Deáka ako reakcie na transakcie konateľa žalobcu Ing. Amra. Zopakoval tvrdenia z priebehu konania, že existoval ekonomický zmysel vkladu zvyšných nehnuteľností do základného imania spoločnosti AUDAXUS, keďže táto spoločnosť je väčšia ako žalovaný a niekoľkonásobne silnejšia. Zopakoval porovnanie tržieb medzi žalobcom a žalovaným od roku 2018, keď okresný súd tieto skutočnosti nezobral vôbec do úvahy. Vkladom majetku žalobcu do majetku žalovaného, ktorá nedosahuje žiadne tržby ani zisk nezískal žalobca nič. Poukazoval na výhody získané žalobcom pri získaní postavenia v obchodnej spoločnosti AUDAXUS, ktorá je ekonomicky silná a dosahuje tržby v miliónoch eur, čo sa so žalovaným porovnať nedá. Zopakoval tvrdenia o poskytnutí finančných výpomocí spoločnosťou AUDAXUS v prospech žalobcu za účelom financovania opráv a rekonštrukcií nehnuteľností prevedených na žalovaného, pričom Ing. Zaid Amro tieto pôžičky nikdy nenamietal a mal o nich vedomosť. V odvolaní žalobca predložil tabuľku poskytnutých a vrátených pôžičiek spoločnosťou AUDAXUS pre žalobcu, z ktorej vyplýva zostatok neuhradeného dlhu žalobcu v prospech tejto spoločnosti vo výške 97.140,- Eur. Podobná situácia je aj vo vzťahu k spoločnosti KAPITAL SERVIS v prospech ktorej úkonmi konateľa žalobcu Ing. Deáka došlo k založeniu nehnuteľností patriacich žalobcovi, ktoré slúžili na zabezpečenie vrátenia poskytnutých pôžičiek. Aj o týchto pôžičkách mal Ing. Zaid Amro vedomosť a ich nenamietal. Záložné právo malo teda aj ekonomický zmysel v prospech uvedenej spoločnosti. Opätovne predložil tabuľku všetkých pôžičiek poskytnutých spoločnosťou KAPITAL SERVIS, s.r.o. pre žalobcu v období rokov 2015 až 2019. Konečný stav dlhu žalobcu voči KAPITAL SERVIS je 142.000,- Eur a spolu voči uvedeným dvom spoločnostiam je neuhradený stav pôžičiek 239.140,- Eur. O všetkých týchto skutočnostiach vedel Ing. Zaid Amro. Jeho konanie bolo účelové so zámerom obrať žalobcu o majetok, previesť tento majetok bez ekonomickej opodstatnenosti a následne vynútené konanie druhého konateľa Ing. Deáka, ktorý sa snažil chrániť majetok malo aj ekonomický rozmer a zmysel. Tieto skutočnosti okresný súd nezobral

do úvahy, pričom boli dôležité pre rozhodnutie predmetnej veci a rozsudok je preto vydaný v rozpore so zákonom.

31. V ďalšej časti odvolania žalobca poukazoval na nesprávny záver okresného súdu o absencii pôsobnosti valného zhromaždenia pri rozhodovaní o nepeňažnom vklade do základného imania ďalšej spoločnosti. S odkazom na článok 9 ods. 3 spoločenskej zmluvy žalobcu a § 125 ods. 1 písm. e) ObZ tvrdil, že táto pôsobnosť valného zhromaždenia, t. j. rozhodovanie o nepeňažnom vklade pri zvýšení základného imania sa netýka len samotnej spoločnosti, ktorej sa zvýšenie základného imania týka, ale všeobecne každého nepeňažného vkladu, o ktorom má obchodná spoločnosť, t. j. žalobca rozhodovať, vrátane toho nepeňažného vkladu, ktorý mieni vložiť do základného imania ďalšej spoločnosti. Zopakoval tvrdenie, že v priebehu trvania spoločnosti žalobcu dňa 30.06.2016 bolo rozhodované valným zhromaždením aj o použití sumy 252,82 Eur a ak bol potrebný na túto sumu súhlas valného zhromaždenia, potom takýto súhlas bol potrebný aj na predmetnú transakciu. Záver okresného súdu je preto opäť formalistický. Podľa žalobcu už zo skutočností a informácií nachádzajúcich sa v spise je preukázané, že počas trvania existencie žalobcu sa nikdy nestalo, aby bol vykonaný takýto zásadný úkon bez súhlasu spoločníkov. Opätovne okresný súd túto skutočnosť nezobral do úvahy. Okresný súd sa vôbec nezaujímal prečo Ing. Amro vykonal transakciu bez vedomia druhého konateľa a prečo nebolo zvolané valné zhromaždenie. Tieto otázky by boli podstatné pre správne a spravodlivé posúdenie veci. Navyše v prípade konania valného zhromaždenia v spoločnosti žalovaného by zastupoval žalobcu opäť iba Ing. Amro ako konateľ žalobcu, ktorý by mohol odsúhlasiť predaj majetku tretej osobe. Tieto skutočnosti okresný súd nezobral do úvahy.

32. V ďalšej časti odvolania žalobca poukazoval na klamlivú výpoveď Ing. Amra na súdnom pojednávaní pri odpovedi na otázku, či znalecký posudok dal do účtovníctva žalobcu. Okresný súd sa tomu nevenoval, keď Ing. Amro nedal do účtovníctva ani iné doklady a faktúry súvisiace s vypracovaním posudku, aby zatajil svoje konanie. Okresný súd sa nevysporiadal ani s tvrdením žalovaného, že transakcia mala byť dohodnutá obidvoma spoločníkmi, čo Ing. Deák poprel. Žiadna dohoda o delení nehnuteľného majetku medzi spoločníkmi neexistovala. Aj z výpovede konateľky žalovaného Aleny Amrovej, ktorá sa vyjadrila, že p. Deákovi nechali lukratívne pozemky vyplýva, že k žiadnej dohode nedošlo. Aj ďalšia výpoveď Aleny Amrovej na pojednávaní o tom, že si vzali prístupové cesty, t. j. v prospech žalovaného, preukazuje nečestné a nekalé úmysly Ing. Zaid Amra. Síce prebiehali rokovania ohľadne rozdelenia majetku, avšak s požiadavkou Ing. Deáka na zohľadnenie aj pôžičiek poskytnutých spoločnosťou AUDAXUS a KAPITAL SERVIS, ktoré boli použité na zhodnotenie nehnuteľností. Rokovania o rozdelení majetku sa však nedostali ani do fázy prípravy rozdelenia. Opätovne poukázal na rozdiel v ohodnotení nehnuteľností posudkami č. 92/2018 a č. 87/2019 vo výške 52.000,- Eur v neprospech žalobcu. Zopakoval, že už po pár mesiacoch po vložení nehnuteľnosti tieto nehnuteľnosti stratili na účtovej hodnote. Zopakoval aj výsledky hospodárenia žalovaného za rok 2019, a preto tvrdenie žalovaného o existencii akéhokoľvek ekonomického zmyslu je neobhájiteľné. Týmito skutočnosťami sa okresný súd vôbec nezaoberal.

33. Žalobca v odvolaní namietal porušenie svojich vlastníckych práv, keď transakciou vykonanou Ing. Zaid Amrom za žalobcu a napadnutým rozhodnutím sa neoprávnene zasiahlo do vlastníckych práv žalobcu. Odkázal v tejto súvislosti na článok 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách a na článok 20 Ústavy SR. Podľa žalobcu bolo povinnosťou okresného súdu tento dohovor aplikovať na predmetný spor, čo sa nestalo. Namietal, že žalobca nemal možnosť rozhodnúť, či chce, alebo nechce vložiť významnú alebo hodnotnú časť svojho majetku do majetku inej osoby. Keďže o tejto skutočnosti mohlo rozhodnúť len valné zhromaždenie, ktoré sa nekonalo.

34. Okresný súd sa nezaoberal možným stretom záujmov Ing. Zaid Amra so záujmami žalobcu a rozporom jeho konania, keď stál na obidvoch stranách vkladateľa ako aj prijímateľa ako konateľ. Podľa žalobcu okresný súd vôbec nevyhodnotil konanie Ing. Zaid Amra a transakciu ako úkon, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, a to napriek tomu, že Ing. Amro nezvolal valné zhromaždenie, neinformoval žalobcu a druhého spoločníka, neumožnil druhému spoločníkovi sa vyjadriť k tomuto zámeru, konal poza chrbát žalobcu a druhého spoločníka, poškodil žalobcu a druhého spoločníka. Žalobca prišiel o trvalý zdroj príjmov, nehnuteľnosti boli vložené do rodinnej spoločnosti ovládaných rodinou Ing. Amra, ktorý bol v konflikte záujmov, keď rozhodoval a konal na obidvoch stranách nadobúdateľa ako aj vkladateľa. Konal v záujme vlastnej spriaznenej osoby a rodiny, porušil zásady hospodárnosti ako vkladateľa, porušil zásady lojality, nekonal s odbornou starostlivosťou, vedel o nesplatených pôžičkách a transakciou ohrozil ich splácanie veriteľom. Transakcia nemala žiaden ekonomický, obchodný a hospodársky zmysel, dochádza k rozplynutiu vkladateľského majetku cez znižovanie účtovej hodnoty, došlo ku konfliktu záujmov, keď konateľ Amro znemožnil žalobcovi získať príjem z prenájmu nehnuteľností, ktoré boli predmetom transakcie, ktorú činnosť začal vykonávať žalovaný ako nadobúdateľ, t. j. príjem z nájmu bol žalobcovi

odobratý a získaný žalovaným, ohrozil fungovanie žalobcu a na pojednávaní Ing. Amro vypovedal klamlivo. Podľa žalobcu preto došlo k porušeniu jeho práv podľa článku 20 Ústavy SR a čl. 1 Protokolu a je zrejmé, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

35. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 23.07.2023, ktorý považoval napadnutý rozsudok za vecne správny. Poprel tvrdenia žalobcu uvedené v odvolaní, ktoré sa opakujú a nie sú uvádzané nové skutočnosti. Vo vzťahu k výhradám žalovaného o vklade nehnuteľností do majetku žalovaného v hodnote viac ako 300.000,- Eur úkonom Ing. Amra žalovaný opätovne poukázal na spôsob konania konateľov žalobcu, keď títo konajú každý samostatne. Takéto konanie je neobmedzené a neobmedziteľné a zaväzuje žalobcu ako právnickú osobu. Každý jeden konateľ mohol preto konať samostatne bez súhlasu druhého konateľa. Ani spoločenská zmluva neustanovovala žiadne schvaľovanie osobitných úkonov nakladania s majetkom, pričom akékoľvek obmedzenie konateľského oprávnenia je voči tretím osobám neúčinné a nemá vplyv na platnosť právneho úkonu. Samotný Ing. Deák potvrdil, že úkony za žalobcu pri pôžičkách, úveroch od jeho spriaznených osôb podpisoval bez súhlasu druhého konateľa samostatne. V jedinom prípade uvedenom žalobcom valné zhromaždenie rozhodovalo o nakladaní s rezervným fondom a takýto spôsob rozhodovania vyžaduje Obchodný zákonník. Vylúčenie potreby súhlasu druhého konateľa a spoločníka potvrdil aj Ing. Deák, keď konajúc za žalobcu vykonal rovnaké úkony ako žalobca v zastúpení Ing. Amrom a časť nehnuteľností vložil ako nepeňažný vklad do svojej spoločnosti AUDAXUS, spol. s r.o. a na ďalšie zriadil záložné právo rovnako v prospech svojej spoločnosti KAPITAL SERVIS, s.r.o. Na tieto úkony je preto potrebné hľadieť vo vzájomných súvislostiach a nie oddelene. Tieto úkony pritom podľa žalovaného preukazujú, že na takomto postupe, t. j. vkladoch boli spoločníci dohodnutí.

36. Žalovaný zdôraznil, že úkon vykonaný žalobcom v zastúpení Ing. Amrom má formálne znaky úkonu v súlade so zákonom. Cieľom nie je dosiahnutie iného výsledku, než dotknutá právna norma očakáva a je potrebné zohľadniť strany sporu. Zopakoval, že žalobca napáda vlastné úkony, pričom cieľ nepeňažného vkladu bol dosiahnutý. Správnosť týchto úkonov mohla byť predmetom vyhodnotenia len v zmysle § 135a ObZ. Okresný súd správne poukázal na to, že prípadné výhody alebo nevýhody získania postavenia spoločníka v spoločnosti žalovaného nie sú predmetom posúdenia tohto konania. Môžu byť predmetom posúdenia pri rozhodovaní o náhrade škody medzi žalobcom a osobou, ktorá v jeho mene konala podľa § 135a ObZ. Žalobca nehnuteľnosti nestratil, boli vložené do spoločnosti žalovaného, nad ktorým má žalobca kontrolu, vzhľadom na veľkosť obchodného podielu. Jeho veľkosť je pritom vo výške ceny nehnuteľností vložených ako nepeňažný vklad do žalovaného, vrátane hlasovacích práv a podielu na zisku v k tomu prislúchajúcemu podiele. Na rozdiel od vloženia nepeňažného vkladu, a to nehnuteľností žalobcu do spoločnosti AUDAXUS, t. j. patriacej Ing. Deákovi, kde napriek hodnote nehnuteľností 258.000,- Eur a výške základného imania 358.000,- Eur, žalobca získal podiel na hlasovacích právach a zisku len vo výške 5 %, čo priznal Ing. Deák na pojednávaní.

37. Žalovaný zopakoval svoje tvrdenia z priebehu konania, že hodnota vložených nehnuteľností do majetku žalovaného bola súdnym znalcom určená na 309.000,- Eur. Nepeňažný vklad žalobcu do spoločnosti AUDAXUS bol ohodnotený na 258.000,- Eur, pričom predmetom tohto nepeňažného vkladu neboli nehnuteľnosti, a to pozemok č. 392/5 a budova súp. č. 3581, ktorá bola zrekonštruovaná na poschodovú budovu, na ktoré bolo zriadené záložné právo v prospech spoločnosti KAPITAL SERVIS, s.r.o. spriaznenej s Ing. Deákom.

38. Žalovaný namietal tvrdenia žalovaného o nevýhodnosti vkladu do majetku žalovaného. Vo vzťahu k tvrdeniu o absencii primeraného protiplnenia žalovaný poukázal na získanie obchodného podielu a z toho vyplývajúcich práv a povinností. Vo vzťahu k strate možnosti prenájmu predmetných nehnuteľností, z ktorých sa platili úvery poukázal na to, že hlavná administratívna budova žalobcu bola vložená ako nepeňažný vklad do spoločnosti spoločníka Ing. Deáka AUDAXUS, spol. s r.o. Úver, o ktorom žalovaný tvrdil, že bol hradený z nájomného bol už splatený a druhý k 12.12.2019 mal zostatok 19.000,- Eur. Nesúhlasil s stvrdením žalobcu o existencii piatich nájomníkov, pretože títo sú dvaja. Platenie nájomného žalobcom vyplýva zo skutočnosti, že nájom nemôže byť poskytovaný v obchodných vzťahoch bezodplatne. Žalovaný zdôraznil, že sa jedná len o nájom prístupovej cesty, ktorá mala byť na základe návrhu Ing. Amra rozdelená a vysporiadaná, čo Ing. Deák odmietol. Nevyplatenie zisku odôvodňoval žalovaný tým, že vklad nehnuteľnosti bol povolený dňa 19.08.2019 a bezodkladne bolo vydané neodkladné opatrenie znemožňujúce žalovanému vykonávať akékoľvek činnosti v súvislosti s nepeňažným vkladom. Žalobca teda znemožnil dosiahnutie akéhokoľvek zisku a činnosť žalovaného je obmedzená, vzhľadom na právnu neistotu o výsledku súdneho konania. K tvrdeniu žalobcu, že prišiel

o prístup k nehnuteľnostiam, ktoré mu ostali, žalovaný uviedol, že žalobca nikdy neuvádzal, že by mu bol zamedzený prístup k jeho nehnuteľnostiam.

39. Pri posudzovaní súladu úkonu s dobrými mravmi je podľa žalovaného potrebné zobrať do úvahy všetky okolnosti a v tej súvislosti aj úkony vykonané žalobcom v zastúpení Ing. Deákom pri vklade nehnuteľností žalobcu do spriaznenej spoločnosti AUDAXUS, spol. s r.o. a založení ďalších nehnuteľností v prospech spriaznenej spoločnosti Ing. Deáka KAPITAL SERVIS, s.r.o., čo podľa žalovaného potvrdzuje dohodu spoločníkov na týchto úkonoch. Dané správanie nie je možné vnímať ako porušujúce zaužívaný spôsob pravidiel, keď spoločníci a konatelia ani v minulosti neodsúhlasovali jednotlivé úkony a zákon to ani neupravoval. Žalovaný opätovne uviedol, že tvrdenie žalobcu o absencii ekonomického zmyslu nepeňažného vkladu môže mať vplyv len v prípade uplatňovania nároku na náhradu škody, ale nie na platnosť a súlad úkonu s dobrými mravmi. Podľa žalovaného je vlastnícka štruktúra žalovaného pred vykonaním nepeňažného vkladu vzhľadom na predmet sporu irelevantná, keďže podľa argumentácie žalobcu by tento úkon bol v súlade s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom, ak by bol vykonaný ako vklad do inej osoby v ktorej by Ing. Amro nefiguroval. Účelom žaloby nie je ochrana záujmov žalobcu, ale záujmy spoločníka Ing. Deáka, čo potvrdil aj sám žalobca, keď uviedol, že jediným cieľom transakcie bolo presunúť nehnuteľnosti do inej spoločnosti, v ktorej nemá Ing. Deák žiadne práva a dosah. Žalobca pritom nadobudol 98,41 % podiel na základnom imaní žalovaného, hlasovacích právach a na zisku.

40. Žalovaný zopakoval, že sa jednalo o vopred dohodnutý postup. Zdôraznil, že naopak nadobudnutie žalobcom len 5 % podielu na hlasovacích právach a 5 % podielu na zisku v spoločnosti AUDAXUS napriek získaniu vyše 72 % podielu na základnom imaní je možné považovať za rozporné a s dobrými mravmi. Poukázal na klesajúci zisk a stratu žalobcu v priebehu rokov 2015 až 2019, v ktorom období zároveň narástli záväzky voči spriazneným osobám Ing. Deáka. Na základe takéhoto vývoja a straty vzájomnej dôvery sa podľa žalovaného spoločníci žalobcu dohodli o vykonaní predmetných úkonov. Ing. Amro odmietal tvrdenie žalobcu v odvolaní, že by vyhláseniu žalobcu o prevzatí záväzku na nový vklad podľa § 143 ods. 3 ObZ chýbala vážnosť vôle. Žalobca zastúpený Ing. Amrom chcel tento úkon vykonať, nebol naň donútený ani ho nevykonal v tiesni. Tvrdenia žalobcu o následných úkonoch Ing. Deáka, ktoré boli len vyvolané úkonmi Ing. Amra a mali svoj ekonomický zmysel nemá skutkovú a právnu relevanciu, keďže na jednej strane tvrdí, že úkony Ing. Amra sú v rozpore s dobrými mravmi, pričom tie isté úkony tým istým spôsobom vykonal aj Ing. Deák. Podľa žalovaného ich však vykonal preto, že sa tak dohodli. Podľa žalovaného nezodpovedá tvrdeniu žalobcu vykonanie úkonov za účelom ochrany majetku, keď vkladom v hodnote 258.000,- Eur a nadobudnutím 72 % podielu na imaní spoločnosti AUDAXUS žalobca získal hlasovacie práva a podiel na zisku len vo výške 5 %. Okresný súd postupoval správne, keď posudzoval aj úkony žalobcu vykonané v zastúpení Ing. Deáka, ktoré sú nevyhnutné na posúdenie celkového skutkového stavu veci. Tieto úkony Ing. Deáka sú predmetom osobitnej žaloby podanej žalovaným na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 20Cb/1/2020, čo bolo vykonané len v dôsledku podania tejto žaloby žalobcom. Podľa žalovaného okresný súd nedospel v napadnutom rozhodnutí k záveru, že nepeňažný vklad žalobcu do základného imania spoločnosti AUDAXUS, spol. s r.o. bol v súlade so zákonom, ale túto skutočnosť zohľadňoval pri posúdení zákonnosti a súladu úkonu s dobrými mravmi.

41. Žalovaný namietal aj tvrdenia žalobcu o prosperite spoločnosti AUDAXUS, spol. s r.o., ktorá v priebehu rokov 2017 až 2021 vykazovala straty, okrem roku 2019, zrejme v dôsledku vkladu nehnuteľností žalobcu. Žalobcom uvádzaný rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 52Cbi/82/2005 nie je aplikovateľný, pretože sa týka iného skutkového stavu. Ak by aj konateľ žalobcu konal v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nie je možné domáhať sa ochrany podanou žalobou, keďže sám tento rozpor zapríčinil. Žalobca sa nemôže dovolávať neplatnosti vyhlásenia/určenia vlastníckeho práva. Rozpor s dobrými mravmi môže mať vplyv len na prípadný nárok na náhradu škody, nie na platnosť právnych úkonov.

42. Zopakoval, že konateľ žalobcu zohľadnil všetky dostupné informácie. Záujmy spoločníkov počas trvania spoločnosti môžu byť rôzne a protichodné, a preto nie je možné konanie žalovaného automaticky posudzovať ako konanie v rozpore so záujmami druhého spoločníka. Ing. Amro neposkytol plnenie v rozpore s ObZ ani nenadobudol majetok v rozpore s § 59a ods. 2 ObZ. Aj vklad nehnuteľnosti do spoločnosti, ktorá aj keď nevykonáva podnikateľskú činnosť, nie je možné považovať za porušenie povinnosti konateľa, resp. rozpor s dobrými mravmi, alebo ako neplatný úkon. Zopakoval, že Ing. Amro konal v dobrej viere, že koná v záujme žalobcu na základe dohody spoločníkov. Nehnuteľnosti boli riadne ohodnotené a v takej výške boli aj vložené ako vklad do majetku žalovaného. Takýmto konaním nedošlo k ukráteniu ani žalobcu, ani spoločníkov. Opätovne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Košice č.k. 2Co/53/2015. Žalovaný namietal tvrdenia žalobcu o tom, že by sa jeho konatelia vždy o všetkom

informovali a v zásadných veciach konali spoločne. Naopak vo všetkých veciach vždy konali samostatne. Opak žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal. Ak by aj konanie Ing. Amra bolo v rozpore s § 135a ObZ, čo žalovaný namieta, uvedené neznamena automaticky konanie v rozpore s dobrými mravmi alebo zásadou poctivého obchodného styku. Žalovanému nie je zrejmé o akom konflikte záujmov žalobca hovorí, ak nie je posudzovaný dvojstranný, či viacstranný úkon, keďže vyhlásenie o prevzatí záväzku na nepeňažný vklad predstavuje jednostranný právny úkon, ktorý bol vykonaný žalobcom. Žalovaný nemal žiaden vplyv na jeho podobu. Pokiaľ žalobca odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/177/2009 skutkový stav v uvedenej veci nie je totožný s prejednávanou vecou. Konateľ Ing. Amro neuzavrel dvojstrannú zmluvu v mene žalobcu so svojou spriaznenou spoločnosťou.

43. Podľa žalovaného je napadnuté rozhodnutie dostatočne odôvodnené, keď podľa judikatúry ESLP súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia a musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami strán sporu a nie je pritom nevyhnutné, aby bola odôvodnená každá jedna skutočnosť. Nie je potrebné preto reagovať na všetky argumenty strán sporu tak, ako to vyplýva z judikatúry Ústavného súdu SR.

44. Pri posudzovaní následného konaniu Ing. Jozefa Deáka žalovaný vylúčil, aby nepeňažný vklad nehnuteľností žalobcu do spoločnosti AUDAXUS bol iný ako úkon, ktorý je predmetom konania. Toto konanie odôvodňuje žalobca jednak reakciou na konanie Ing. Amra a jednak tým, že existoval ekonomický zmysel týchto úkonov. Jedná sa o protirečivosť tvrdení žalobcu, keď ani tvrdenie žalobcu o úspešnosti firmy AUDAXUS nezodpovedá skutočnosti, vzhľadom na dosahované straty v priebehu piatich rokov okrem roku 2019. Práve konaním žalobcu prostredníctvom Ing. Deáka boli vložené do majetku spoločnosti jemu spriaznenej AUDAXUS, spol. s r.o. tie nehnuteľnosti, odkiaľ žalobca vykonával svoju podnikateľskú činnosť a mal svoje sídlo, v ktorej už je v nájme nová spoločnosť p. Deáka GASTROGLASS TATRY SK. Ing. Deák nemôže tvrdiť, že úkony žalobcu vo vzťahu k žalovanému sú neplatné a zároveň vykoná rovnaké úkony v prospech tretej spoločnosti jemu spriaznenej. Žalovaný sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že z väčšiny poskytnutých pôžičiek boli opravované nehnuteľnosti, ktoré tvorili nepeňažný vklad žalovaného, pretože na týchto bolo financované nanajvýš zateplenie. Na rozdiel od výstavby úplne novej budovy, ktorá je vedená ako sklad a je založená v prospech spriaznenej spoločnosti Ing. Deáka.

45. Tvrdenie žalobcu o pôsobnosti valného zhromaždenia žalobcu pri schvaľovaní nepeňažného vkladu do inej obchodnej spoločnosti je podľa žalovaného v rozpore s úpravou Obchodného zákonníka a spoločenskej zmluvy žalobcu. Okresný súd správne uviedol, že spoločenská zmluva žalobcu žiadnym spôsobom neupravovala potrebu schvaľovania tohto úkonu valným zhromaždením. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že valné zhromaždenie schvaľovalo nakladanie s oveľa nižšou sumou, zopakoval tvrdenia z priebehu konania, že pri sume 252,82 Eur sa jednalo o zákonnú pôsobnosť valného zhromaždenia pri rozhodovaní o rozdelení zisku a doplnení rezervného fondu podľa § 125 ods. 1 písm. b) ObZ. Samotný žalobca potvrdil vedomosť Ing. Deáka o nepeňažnom vklade do žalovaného, keď potvrdil existenciu viacerých rozhovorov o tejto otázke.

46. Podľa žalovaného v odvolaní žalobca vytrhol z kontextu vyjadrenia Ing. Amra a p. Amrovej. Vo vzťahu k rozdielnemu ohodnoteniu vložených nehnuteľností podľa posudku č. 92/2018 a č. 87/2019 poukázal žalovaný na svoje predchádzajúce vyjadrenia s tým, že rozdiel bol spôsobený rozdielnym súborom nehnuteľností a príslušenstva, ktoré boli predmetom ohodnocovania týchto posudkov.

47. Keďže žalobca namieta vlastné úkony, absentuje naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva. Žalobca neuviedol ako mal byť zbavený svojho majetku, pokiaľ v odvolaní namietal porušenie vlastníckeho práva. Jeho odkaz na Dohovor a Ústavu SR nesúvisí s predmetom konania, keďže vloženie nehnuteľností do základného imania inej spoločnosti nie je možné považovať za zásah do vlastníckeho práva žalobcu. V danom prípade sa nejedná o verejný záujem na vykonávaní daného zásahu. Žalobca odkazuje na prípady vyvlastnenia, alebo iných foriem verejného zásahu do vlastníckeho práva, čo nie je predmetom tohto konania. Podľa žalovaného žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

48. K tomuto vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 18.09.2023, v ktorom uviedol, že vyjadrenie žalovaného je len opakovaním jeho predchádzajúcich vyjadrení. K žiadnej dohode o rozdelení spoločnosti medzi spoločníkmi žalobcu nedošlo. Nie je pravdivé ani to, že žalovaný žiadal len úhradu nájomného za prístupovú cestu, pretože žalovaný žiadal nájomné aj za niekoľko nebytových priestorov. Žalovaný nepredložil dôkazy z čoho boli realizované rekonštrukcie predmetných nehnuteľností, pokiaľ spochybňuje pôžičky od spriaznených osôb žalobcu.

49. Na toto vyjadrenie žalobcu reagoval žalovaný podaním zo dňa 24.10.2023. V ňom uviedol, že bol to žalobca, ktorý v odvolaní uviedol totožné tvrdenia ako v priebehu konania. Dôkazné bremeno o použití

finančných prostriedkov získaných od spriaznených spoločností Ing. Deáka zaťažovalo žalobcu, ktorý o tom žiadne dôkazy nepredložil. Žalobca od roku 2019 nevykonáva svoju činnosť a poslednú účtovnú uzávierku uložil za rok 2019. Naproti tomu vznikla v tomto roku spoločnosť GASTROGLASS TATRY SK, IČO: 52 657 906, ktorá z prvotných tržieb za 3 mesiace roku 2019 v sume 281.019,- Eur sa za jeden rok dostala na predchádzajúce tržby žalobcu a je zjavné, ako bolo tvrdené žalovaným, že Ing. Deák prevzal celú obchodnú spoločnosť žalobcu, vrátane obchodného mena. Zároveň to znamená, že vklad nehnuteľností ako nepeňažný vklad do základného imania žalovaného by nemal žiaden zásadný vplyv na podnikanie žalobcu, ako to tvrdí žalobca. Predmetom nepeňažného vkladu do základného imania žalovaného boli naopak staré prízemné budovy bez reálneho využitia pre podnikanie žalobcu a lukratívne nové viacpodlažné budovy, vrátane hlavnej administratívnej budovy boli ponechané p. Deákovi.

50. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 CSP v senáte bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

51. Z obsahu spisu a súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania vyplýva, že ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia boli strany sporu - spoločnosti s ručením obmedzeným (právnické osoby) – podnikatelia. Ing. Zaid Amro a Ing. Jozef Deák sú konateľmi žalobcu, ktorí za spoločnosť konajú každý samostatne. Ing. Zaid Amro a Ing. Jozef Deák sú spoločníkmi žalobcu s rovnakými výškami vkladov po 3.320 EUR.

52. V čase vydania napadnutého rozhodnutia Ing. Zaid Amro bol jedným zo 4 konateľov žalovaného (Alena Amrová - manželka, Erik Amro - syn a Ing. Timea Amrová - dcéra). V mene spoločnosti žalovaného konatelia konali samostatne. Spoločníkmi spoločnosti žalovaného boli pôvodne 1. Ing. Zaid Amro, 2. Alena Amrová, 3. Erik Amro a 4. Ing. Timea Amrová s rovnakými výškami vkladov 4 x 1.250 EUR, spolu vo výške 5.000 EUR a žalobca s výškou vkladu 309.000 EUR.

53. Žalobca sa stal spoločníkom žalovaného na základe konania konateľa žalobcu Ing. Zaid Amra, ktorý v mene žalobcu dňa 07.08.2019 urobil písomné vyhlásenie o prevzatí záväzku na nový nepeňažný vklad podľa § 143 ods. 2, 3 ObZ na základe rozhodnutia mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 07.08.2019 (okrem iného o zvýšení základného imania žalovaného o 309.000 EUR), ktorým valné zhromaždenie žalovaného schválilo, aby žalobca prevzal záväzok na nový vklad vo výške 309.000 EUR a prebratie záväzku na nový vklad vo výške 309.000 EUR, ktorým vkladá nehnuteľnosti žalobcu ako nepeňažný vklad do základného imania žalovaného. Hodnota nehnuteľností bola určená znaleckým posudkom č. 87/2019 Ing. Miroslava Neumanna zo dňa 04.08.2019 na sumu 309.000 EUR. Žalobca odovzdal vyhlásenie podľa § 60 OBZ žalovanému na podanie návrhu na vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľnosti. Žalobca za ktorého konal Ing. Zaid Amro (štatutárny orgán žalobcu) vyhlásil, že pristupuje k spoločenskej zmluve žalovaného bez výhrad. Nepeňažným vkladom žalobcu sa základné imanie žalovaného zvýšilo z 5.000 EUR na 314.000 EUR. Žalobca sa stal jedným z piatich spoločníkov žalovaného s výškou vkladu 309.000 EUR.

54. Vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v prospech žalovaného bol povolený Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor ku dňu 19.08.2019 pod číslom V 4120/2019.

55. Podľa § 3 ods. 1 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

56. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

57. Podľa § 265 z. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej aj „ObZ“) výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

58. Podľa § 58 ods. 1 ObZ základné imanie spoločnosti je peňažné vyjadrenie súhrnu peňažných i nepeňažných vkladov všetkých spoločníkov do spoločnosti.

59. Podľa § 59 ods. 1 ObZ vkladom spoločníka je súhrn peňažných prostriedkov (ďalej len "peňažný vklad") a iných peňazí oceneľných hodnôt (ďalej len "nepeňažný vklad"), ktoré spoločník vkladá do spoločnosti a podieľa sa nimi na výsledku podnikania spoločnosti.

60. Podľa § 59 ods. 3 ObZ nepeňažný vklad do spoločnosti a určenie peňažnej sumy, v akej sa nepeňažný vklad započítava na vklad spoločníka, sa musia uviesť v spoločenskej zmluve, zakladateľskej zmluve alebo v zakladateľskej listine, ak tento zákon neustanovuje inak. Hodnota nepeňažného vkladu sa určí znaleckým posudkom, ktorý musí obsahovať aj opis nepeňažného vkladu, spôsob jeho ocenenia,

údaj o tom, či jeho hodnota zodpovedá emisnému kurzu upísaných akcií splácaných týmto vkladom alebo hodnotu prevzatého záväzku na vklad do spoločnosti.

61. Podľa § 114 ods. 1 ObZ obchodný podiel predstavuje práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti. Jeho výška sa určuje podľa pomeru vkladu spoločníka k základnému imaniu spoločnosti, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

62. Podľa § 122 ods. 1 ObZ spoločníci vykonávajú svoje práva týkajúce sa riadenia spoločnosti a kontroly jej činnosti na valnom zhromaždení v rozsahu a spôsobom uvedeným v spoločenskej zmluve, prípadne v stanovách.

63. Podľa § 125 ods. 1 písm. e) ObZ valné zhromaždenie spoločníkov je najvyšším orgánom spoločnosti. Do jeho pôsobnosti patrí rozhodovanie o zvýšení alebo znížení základného imania a rozhodovanie o nepeňažnom vklade.

64. Podľa § 127 ods. 2 ObZ počet hlasov každého spoločníka sa určuje pomerom hodnoty jeho vkladu k výške základného imania spoločnosti, ak spoločenská zmluva neurčuje iný počet hlasov.

65. Podľa § 127 ods. 5 písm. a) ObZ spoločník nemôže vykonávať hlasovacie právo, ak valné zhromaždenie rozhoduje o jeho nepeňažnom vklade.

66. Podľa § 133 ods. 1 ObZ štatutárnym orgánom spoločnosti je jeden alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

67. Podľa § 135a ods. 1 ObZ konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

68. Podľa § 135a ods. 2 ObZ konatelia, ktorí porušili svoje povinnosti pri výkone svojej pôsobnosti, sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu, ktorú tým spoločnosti spôsobili. Najmä sú povinní nahradiť škodu, ktorá spoločnosti vznikla tým, že a) poskytli plnenie spoločníkom v rozpore s týmto zákonom, b) nadobudli majetok v rozpore s § 59a.

69. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne posúdil, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol. V konaní súdu prvej inštancie odvolací súd nezistil vady. Podľa odvolacieho súdu okresný súd sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami strán sporu podstatnými pre rozhodnutie vo veci o uplatnenom nároku žalobcu na určenie vlastníckeho práva a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa zákonné podmienky na odôvodnenie rozsudku súdu ako rozhodnutia vo veci samej. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom a neporušil zásadu spravodlivého procesu vo vzťahu k žalobcovi. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia na ktoré v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

70. Predmetom konania je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam pôvodne patriacich žalobcovi, ktorý ich na základe písomného vyhlásenia konateľa Ing. Zaida Amra o prevzatí záväzku na nový nepeňažný vklad vložil ako nepeňažný vklad do základného imania obchodnej spoločnosti žalovaného. Žalobca odôvodnil svoj nárok tým, že takýto úkon je v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku z vyššie uvedených dôvodov.

71. Zo skutkového stavu zisteného okresným súdom a z tvrdení strán sporu vyplýva rozdielnosť a protichodnosť záujmov spoločníkov a konateľov žalobcu Ing. Deáka a Ing. Amra. Odvolací súd však zdôrazňuje predmet tohto sporu a jeho strany. Predmetom konania je určenie vlastníckeho práva žalobcu k nehnuteľnostiam patriacich žalovanému na základe vyhlásenia žalobcu o vložení nepeňažného vkladu do základného imania žalovaného, pričom účastníkmi sporu sú obchodné spoločnosti, t. j. právnické osoby, a to na strane žalobcu vkladateľ nepeňažného vkladu a na strane žalovaného jeho nadobúdateľ. Stranami sporu nie sú spoločníci a konatelia obchodných spoločností žalobcu a žalovaného.

72. Predmetom konania je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam evidovaných v prospech žalovaného, ktorý ich nadobudol na základe vyhlásenia žalobcu, v mene ktorého konal jeden z dvoch konateľov Ing. Zaid Amro so samostatným konateľským oprávnením, o vložení nehnuteľností do základného imania žalovaného.

73. Prejudiciálnou otázkou pri rozhodovaní súdu o predmete sporu bolo posúdenie platnosti alebo neplatnosti jednostranného právneho úkonu, a to vyhlásenia žalobcu a v jeho mene konajúceho Ing. Amra o vložení nepeňažného vkladu do základného imania žalovaného.

74. Pri posudzovaní platnosti alebo neplatnosti právnych úkonov z rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít SR vyplýva zásada priority výkladu právneho úkonu v prospech zachovania jeho platnosti v záujme zachovania právnej istoty dotknutých strán právneho vzťahu. Neplatnosť právneho úkonu má byť výnimkou a nie zásadou. Zmyslom priority výkladu právnych úkonov v prospech ich platnosti je odstraňovanie právneho formalizmu zasahujúceho do zmluvnej slobody účastníkov právneho úkonu vychádzajúc z princípu zmluvnej slobody, princípu autonómie zmluvných strán ako aj povahy súkromného práva. Výklad práva pri priznávaní súdnej ochrany má plniť korekčnú a preventívnu funkciu, a to voči takým právnym úkonom súkromnoprávnej povahy, ktoré by vzhľadom na všeobecne akceptovateľné morálne a mravné etické hodnoty nespravodlivo zvýhodňovala, resp. znevýhodňovala niektorú stranu zmluvného vzťahu (sp. zn. III. ÚS 48/2012). Uprednostňovanie výkladu smerujúceho k neplatnosti zmluvy pred výkladom nezakladajúcim jej platnosť nie je ústavne konformný (napr. sp. zn. I. ÚS 242/07, I. ÚS 243/07). Túto zásadu výkladu právnych noriem zohľadňoval aj odvolací súd pri posudzovaní predmetu sporu.

75. Nárok žalobcu je odôvodnený rozporom úkonu konateľa žalobcu s dobrými mravmi. Ako uviedol aj okresný súd dobré mravy napriek tomu, že sú zákonným pojmom, nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných pravidlách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovať. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi je súd povinný posudzovať konkrétne v individuálnej veci, avšak pri komplexnom zohľadnení okolností, pri ktorých došlo k úkonu, o ktorom sa tvrdí, že je v rozpore s dobrými mravmi. Jedná sa o súhrn etických všeobecne zachovávaných uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je zabezpečované právnymi normami, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Zmluvná voľnosť a zásada priority výkladu platnosti právnych noriem je na druhej strane limitovaná práve inštitútom dobrých mravov, ktoré plnia funkciu korektívu a v určitom zmysle sú obmedzujúcim faktorom pri zmluvnej voľnosti strán sporu. Súlad úkonu a jeho výkon s dobrými mravmi je vyjadrením požiadavky zachovania morálnych a etických zásad spoločnosti a rešpektovania slušnosti, poctivosti a morálky.

76. Vzhľadom na zásadu výkladu právnych úkonov v prospech ich platnosti na druhej strane platí, že nestačí akýkoľvek rozpor úkonu s dobrými mravmi, ale taký zásah do subjektívnych práv, ktorý nie je celkom v súlade s dobrými mravmi a musí byť takej intenzity a vážnosti, ktorá je v demokratickej spoločnosti, aj vzhľadom na verejnú mienku, neakceptovateľná (Števček, Dulák, Bajánková, Fečík, Sedlačko, Tomašovič a kol., Občiansky zákonník I., C. H. Beck 2019, str. 23-24). Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/191/96 okrem iného vyplýva: „Dobré mravy (boni mores) patria k zásadám súkromného práva, bývajú užívané ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo častejšie obmedzujúce výkon subjektívnych práv“. Pri posudzovaní úkonu v rozpore s dobrými mravmi je preto nevyhnutné posudzovanie aj intenzity zásahu alebo dôsledkov a okolností vyvolaných namietaným právnym úkonom. Aj v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo/1653/2009 vyplýva: „Nie je možné však vylúčiť, že okolnosť hrubého nepomeru plnenia jednej zo strán k tomu, čo poskytla druhá strana, môže v spojení s ďalšími okolnosťami daného prípadu (nie však sama o sebe) už naplňovať znaky konania kolidujúceho s dobrými mravmi.“ Aj z ďalšieho rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/2798/2011 vyplýva: „... je potrebné zvažovať všetky okolnosti prípadu; hlavne je treba vziať do úvahy ujmu vzniknutú obmedzovanému vlastníkovi a zvážiť, či ide z hľadiska dobrých mravov a všeobecnej spravodlivosti o skutočnosť natoľko závažnú a mimoriadnu, že odôvodňuje takýto – úplne výnimočný – postup.“

77. Ak jedným z kritérií posudzovania konania a úkonov s dobrými mravmi je primeranosť plnení, je potrebné zobrať do úvahy, že v súvislosti s konaním v rozpore s dobrými mravmi nemožno sankcionovať samotný nepomer medzi hodnotou zmluvných plnení (Števček, Dulák, Bajánková, Fečík, Sedlačko, Tomašovič a kol., Občiansky zákonník I., C. H. Beck 2019, str. 294). Na druhej strane nie je možné vylúčiť, že v určitých extrémnych prípadoch nevyváženosti vzájomných plnení na základe právneho úkonu môže súd konštatovať existenciu konania v rozpore s dobrými mravmi z tohto dôvodu zohľadňujúc okolnosti konkrétneho prípadu.

78. Vzťah medzi dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ a poctivým obchodným stykom podľa § 265 ObZ, ako to správne uviedol okresný súd je ten, že poctivý obchodný styk je pojmom užším, pričom pre obchodné záväzkové vzťahy je taktiež aplikovateľné pravidlo o rozpore úkonu s dobrými mravmi s následnou sankciou neplatnosti právneho úkonu. Ako uviedol okresný súd každé porušenie pravidiel poctivého obchodného styku je zároveň porušením dobrých mravov, ale nie každý úkon v rozpore s dobrými mravmi je zároveň porušením zásad poctivého obchodného styku. Zásadu poctivého obchodného styku je možné definovať vo všeobecnosti ako konanie v súlade so statočným obchodným stykom nepoškodzujúcim druhú zmluvnú stranu. Dôsledkom výkonu práva v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku nie je neplatnosť právneho úkonu, ale odopretie súdnej ochrany

takémuto výkonu práva. Na druhej strane pokiaľ je samotný právny úkon v rozpore s dobrými mravmi, dôsledkom je jeho neplatnosť podľa § 39 OZ, čím sa zabráni vzniku a účinkom takých právnych úkonov na ktorých spoločnosť nemá záujem z dôvodu ich rozporu so všeobecne akceptovateľnými hodnotami morálky a slušnosti. Aby mohlo dôjsť k odmietnutiu súdnej ochrany z dôvodu výkonu práva pre rozpor s poctivým obchodným stykom je nevyhnutná jeho existencia. Pokiaľ by bol právny úkon neplatný, napr. pre jeho rozpor s dobrými mravmi, nepripadala by do úvahy ochrana prostredníctvom odmietnutia súdnej ochrany pre rozpor s poctivým obchodným stykom. Vo všeobecnosti judikatúra súdov dospela k záveru, že pod konaním v rozpore s poctivým obchodným stykom sa považuje konanie, ktorého dôsledkom je zneužitie práva, šikanózný výkon práva, ktorého účelom nie je dosiahnutie zmyslu a účelu právnej normy, ale poškodenie druhej strany. Z rozhodnutia R 86/2018 vyplýva: „Posúdeniu, či je právny úkon v súlade s dobrými mravmi nebráni skutočnosť, že právny úkon bol výsledkom zmluvnej voľnosti strán sporu v rámci ich profesionálneho podnikania, prípadne rizika spojeného s týmto podnikaním. Súlad právnych úkonov s dobrými mravmi podľa § 39 OZ je potrebné skúmať pred aplikáciou § 265 ObZ podľa individuálnych okolností jednotlivého prípadu. Dobré mravy pôsobia ako korektív aj v situáciách, ak zmluvu uzatvára osoba v strete záujmov kedy sú práva a povinnosti účastníkov právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe.“ Z ďalšieho rozhodnutia Najvyššieho súdu R 48/2005 vyplýva: „Samotné personálne prepojenie obchodných spoločností nie je protiprávne. Správanie sa týchto osôb však musí byť obvyklé, poctivé a spravodlivé. Tieto zásady spolu s ďalšími zásadami vymedzujú konanie zodpovedajúce dobrým mravom, a to čo je za týmito hranicami za konanie priečiace sa dobrým mravom.“ 79. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. M Cdo 76/2022 zverejneného Zo súdnej praxe č. 78/2003 okrem iného vyplýva: „Konanie štatutárneho orgánu právnickú osobu vždy zaväzuje; preto akciovú spoločnosť zaväzuje navonok aj konanie predstavenstva, ku ktorému nebol daný súhlas valného zhromaždenia hoci to zákon alebo stanovy ukladajú. Ak právne konanie štatutárneho orgánu vybočí z medzi predmetu podnikania, bude právny úkon právnickú osobu vždy zaväzovať. Konateľské oprávnenie štatutárneho orgánu je obmedzené len rozsahom právnej subjektivity a nie rozsahom predmetu podnikania.“ Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/191/2008 zo dňa 14.10.2009 ďalej okrem iného vyplýva: „Ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka je všeobecným ustanovením hmotnoprávnej povahy, ktoré dáva súdu možnosť posúdiť, či výkon subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade ak tomu tak nie je, požadovanú ochranu odoprieť. Právny úkon sa prieči dobrým mravom pokiaľ nerešpektuje niektoré zo súhrnu spoločenských, kultúrnych a mravných noriem základných, ktoré preukázali počas historického vývoja určitú mieru stálosti (nemennosti), vyjadrujú podstatné historické tendencie a stotožňujú sa s nimi podstatná časť spoločnosti. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešikanózný spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/137/2003 Najvyšší súd SR už uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom podľa § 3 ods. 1 OZ treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúcej určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Rovnako v tejto súvislosti možno súhlasiť s názorom vysloveným Najvyšším súdom SR v rozhodnutí 3Cdo/49/96, že ustanovenia § 3 ods. 1 OZ nemá vlastnú priamu normotvornú platnosť – upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy, a to na základe všeobecných pravidiel morálnych, elementárnej slušnosti a tolerancie a morálneho charakteru konajúcich. Dovolací súd dospel v súdnej veci, vzhľadom na okolnosti uzavretia kúpnej zmluvy, vzťah účastníkov (rodinný príslušníci), skutočnosť, že iba tvrdenie o hodnote predávanej nehnuteľnosti a jej prípadné prinášanie ďalších úžitkov, keď kúpno-predajná cena bola 7.000.000,- SK, ktoré prostriedky sa stali majetkom spoločnosti, nemožno považovať za skutočnosť, že boli porušené dobré mravy v takej intenzite tohto výkladového pravidla, že by mali za následok neplatnosť právneho úkonu v zmysle hore uvedeného.“

80. Na základe vyššie uvedeného právneho rámca a záverov z rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu odvolací súd udáva, že pri posudzovaní úkonu v súlade s dobrými mravmi je nevyhnutné zohľadniť zásadu výkladu právneho úkonu v prospech jeho platnosti. Podľa odvolacieho súdu nielen dvojstranné a viacstranné právne úkony, ale aj jednostranné právne úkony vyvolávajúce právne účinky podliehajú testu ich súladu s dobrými mravmi, ako je tomu aj v prípade vyhlásenia konateľa žalobcu o vklade nehnuteľnosti do základného imania žalovaného, ktoré je predmetom prejudiciálneho posúdenia v tomto konaní.

81. Podľa odvolacieho súdu sa okresný súd pri posudzovaní nároku žalobcu vyššie uvedenými pravidlami, zásadami a závermi najvyšších súdnych autorít pri rozhodovaní sporu riadil a správne dospel k záveru, že jednostranný právny úkon, a to vyhlásenie žalobcu prostredníctvom jeho konateľa Ing. Amra o vložení nepeňažného vkladu (nehnutelnosti) do základného imania žalovaného nie je neplatný pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 v spojení s § 39 OZ a nejde o konanie v rozpore s poctivým obchodným stykom podľa § 265 ObZ.

82. Okresný súd správne poukázal na všetky podstatné okolnosti nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Správne konštatoval, že obchodná spoločnosť žalobcu má dvoch konateľov, ktorí konajú v mene žalobcu každý samostatne. Správne dospel k záveru, že ani zákon ani spoločenská zmluva nevyžaduje, aby na nakladanie s majetkom žalobcu ako právnickej osoby v rámci samostatného konateľského oprávnenia bol vyžadovaný súhlas valného zhromaždenia alebo druhého spoločníka a konateľa. Ako vyplýva z uvedenej judikatúry aj v prípade pokiaľ by takýto súhlas vyžadovaný bol, či už valného zhromaždenia alebo druhého konateľa, jednalo by sa o obmedzenie konateľského oprávnenia, ktoré je neúčinné voči tretím osobám a preto z dôvodu absencie týchto súhlasov nie je možné dospieť k záveru o neplatnosti napadnutého právneho úkonu. Žalobca však namietal absenciu týchto súhlasov ako jeden z dôvodov konania v rozpore s dobrými mravmi. Odvolací súd konštatuje, že absencia súhlasu valného zhromaždenia (nevyžadovaná zákonom ani spoločenskou zmluvou) a ani absencia súhlasu druhého spoločníka a konateľa, pokiaľ Ing. Amro konal sám v súlade s rozsahom konateľského oprávnenia, nespôsobuje sama o sebe konanie v rozpore s dobrými mravmi. Naopak, konateľ Ing. Amro týmto spôsobom vykonával neobmedziteľné konateľské oprávnenie, ktorého realizácia sama o sebe nemôže viesť k záveru o konaní v rozpore s dobrými mravmi pri výkone zákonnej pôsobnosti štatutárneho orgánu.

83. Pokiaľ žalobca v priebehu konania ako aj v odvolaní namietal záver okresného súdu, že pôsobnosť valného zhromaždenia na schvaľovanie nepeňažného vkladu z majetku žalobcu do základného imania žalovaného nevyplýva z § 125 ods. 1 písm. e) ObZ v spojení s článkom 9 ods. 3 Spoločenskej zmluvy žalobcu, s týmto výhradami sa odvolací súd nestotožnil.

84. Okresný súd správne uviedol, že pôsobnosť valného zhromaždenia v zmysle § 125 ods. 1 písm. e) ObZ sa týka rozhodovania obchodnej spoločnosti o vlastnom zvýšení základného imania a o tom vklade, ktorý sa má stať súčasťou jej základného imania. Tvrdenie žalobcu, že všeobecná úprava v § 125 ods. 1 písm. e) ObZ, t.j. rozhodovanie o „nepeňažnom vklade“ sa týka akéhokoľvek nepeňažného vkladu, t. j. aj toho, ktoré samotná spoločnosť mieni vložiť do inej spoločnosti, je nesprávne, v rozpore s povahou tejto úpravy, s jej účelom a so systematickou uvedeného ustanovenia. Pôsobnosť valného zhromaždenia je v § 125 ObZ právnou úpravou týkajúcou sa pôsobnosti tej konkrétnej spoločnosti, ktorá rozhoduje o vlastnom základnom imaní a o tom vklade, ktorý sa stane súčasťou jej základného imania, pretože nemôže rozhodovať o základnom imaní inej spoločnosti. Rozhodovanie valného zhromaždenia o nepeňažnom vklade podľa § 125 ods. 1 písm. e) ObZ je potrebné vykladať v spojení s § 143 ods. 2 ObZ v zmysle ktorého, ak sa má základné imanie zvyšovať nepeňažnými vkladmi schvaľuje valné zhromaždenie nepeňažný vklad a výšku peňažnej sumy v akej sa nepeňažný vklad započítava na vklad spoločníka. Znamená to, že toto ustanovenie upravuje pôsobnosť spoločnosti rozhodovať o tom nepeňažnom vklade, ktorý sa stáva súčasťou jej základného imania a jej spoločníka. Nejedná sa o právnu úpravu týkajúcu sa prípadu, pokiaľ samotná obchodná spoločnosť sa mieni podieľať na podnikaní inej spoločnosti svojim nepeňažným vkladom tak, ako to tvrdil žalobca. Odvolací súd preto na túto námietku v odvolaní neprihliadol a právne posúdenie okresným súdom je v tejto časti správne.

85. Okresný súd správne vyhodnotil aj skutkové tvrdenia žalobcu, ktorý poukazoval na to, že v inom prípade rozhodovalo valné zhromaždenie žalobcu o sume 252,82 Eur na použitie do rezervného fondu. Žalobca tým mienil poukázať, že pokiaľ rozhodovalo valné zhromaždenie o takejto nízkej sume, malo rozhodovať nepochybne aj o nepeňažnom vklade v hodnote 309.000,- Eur. Okresný súd správne uviedol, že rozhodovanie o tejto sume valným zhromaždením (ďalej aj „VZ“) vyplýva priamo zo zákonnej úpravy, keď v zmysle § 125 ods. 1 písm. b) VZ rozhoduje o schvaľovaní účtovnej závierky a o rozdelení zisku alebo strát. Pokiaľ v zmysle § 124 ods. 1 ObZ je spoločnosť povinná vytvoriť z čistého zisku rezervný fond a dopĺňať ho minimálne o 5 % z čistého zisku, potom vzhľadom na pôsobnosť pri rozhodovaní o rozdelení zisku podľa § 125 ods. 1 písm. b) ObZ aj pri použití sumy 252,85 Eur na rezervný fond rozhoduje valné zhromaždenie.

86. V konaní nebolo preukázané, že by bolo aspoň obvyklou praxou počas trvania spoločnosti žalobcu rozhodovať o akýchkoľvek majetkových právach tak, že na úkon jedného konateľa sa vyžaduje súhlas druhého konateľa, spoločníka alebo valného zhromaždenia. Takýto postup pritom nezodpovedá zákonnej úprave a ani spoločenskej zmluve a žalobca toto svoje tvrdenie nepreukázal. V konaní preto nebola preukázaná existencia právnej úpravy, úpravy v spoločenskej zmluve, ale ani obvyklá prax, v rámci ktorej by úkony konateľa so samostatným konateľským oprávnením pri nakladaní s majetkom

žalobcu podliehali schváleniu valným zhromaždením alebo druhým konateľom a spoločníkom. Navyše ako už bolo uvedené vo vzťahu k predmetu konania, v ktorom sa prejudiciálne posudzuje platnosť právneho úkonu, je toto tvrdenie irelevantné. V prípade, ak by sa aj vyžadoval súhlas valného zhromaždenia alebo druhého konateľa, jeho absencia by sama o sebe nespôsobovala neplatnosť právneho úkonu. Pokiaľ žalobca mienil poukázať na to, že v rozpore so zaužívanou praxou podvodne, utajene a skryto mienil jeho konateľ Ing. Amro rozhodnúť o presune majetku zo žalobcu na žalovaného, a teda takýmto tvrdením poukázať na rozpor konania s dobrými mravmi, nezodpovedá toto tvrdenie preukázanému spôsobu a rozsahu dohodnutej pôsobnosti výkonu konateľského oprávnenia, keď každý z dvoch konateľov koná samostatne a neobmedzene. Odvolací súd opakuje, že v zásade základnou príčinou sporu je nezhoda medzi spoločníkmi a konateľmi žalobcu. Samotná nezhoda a následné samostatné konanie konateľa Ing. Amra samo o sebe nie je dôvodom na posúdenie tohto konania pri výkone samostatnej konateľskej pôsobnosti v rozpore s dobrými mravmi.

87. Žalobca namietal, že vyššie uvedený vklad nehnuteľnosti do majetku žalovaného nemal žiaden hospodársky cieľ, nemal žiaden ekonomický dôvod a jeho skutočným významom a zmyslom bol len presun majetku zo žalobcu na žalovaného tak, aby druhý spoločník a konateľ Ing. Deák stratil nad týmto majetkom kontrolu. Podľa žalobcu sa preto jednalo o konanie úmyselne poškodzujúce majetok žalobcu, ukracujúce ho o príjmy z nájmu, a teda vo všetkých žalobcom tvrdných súvislostiach je to konanie v rozpore s dobrými mravmi. Okresný súd správne posúdil tieto okolnosti ako irelevantné vo vzťahu k predmetu konania.

88. Pokiaľ žalobca v priebehu konania ako aj v odvolaní tvrdil absenciu ekonomického dôvodu vloženia nepeňažného vkladu do majetku žalovaného okresný súd správne poukázal na to, že cieľ nepeňažného vkladu do základného imania spoločnosti žalovaného bol dosiahnutý získaním postavenia spoločníka v spoločnosti žalovaného (bod 37. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Správne konštatoval, že otázka ekonomického profitu, výhodnosti a benefitu, ako to tvrdil žalobca, je z pohľadu predmetu žaloby o určenie vlastníckeho práva irelevantná, pretože otázka výhodnosti môže byť preskúmaná v konaní o náhradu škody podľa § 135a ObZ. Okresný súd zohľadnil aj personálne prepojenie medzi konateľom žalobcu a žalovaným, v ktorom má tiež postavenie konateľa a spoločníka a teda jedná sa o osobu spriaznenú. Podľa odvolacieho súdu týmto odôvodnením okresný súd postačujúco, zrozumiteľne a jednoznačne dal odpoveď žalobcovi na jeho tvrdenia v konaní, a to ekonomického dôvodu a cieľa vkladu, vrátane následkov prípadného konania v konflikte záujmov konateľa žalobcu (odkaz na § 135a ObZ) a zároveň dal odpoveď aj na to, že samotné personálne prepojenie a postavenie spriaznených osôb, v rámci ktorého jedna osoba scudzuje v prospech spriaznenej osoby konkrétne majetkové hodnoty, samo o sebe nie je protiprávne a nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi (R 48/2005). Na doplnenie správnosti týchto záverov odvolací súd dodáva nasledovné.

89. V priebehu celého konania ako aj v odvolaní žalobca poukazoval na absenciu ekonomického dôvodu vloženia nehnuteľností žalobcu do základného imania žalovaného s tým, že na strane žalovaného sa jedná o nefungujúcu, neaktívnu spoločnosť a vloženie tohto majetku nenadobudol žalobca žiaden benefit, výhodu a táto transakcia postráda ekonomický dôvod a zmysel.

90. Odvolací súd zdôrazňuje, že okresný súd správne uviedol, že cieľ nepeňažného vkladu bol dosiahnutý nadobudnutím účasti žalobcu v spoločnosti žalovaného. Odvolací súd dodáva, že cieľ bol dosiahnutý tým, že nastal dôsledok predpokladaný v tomto jednostrannom úkone, keď majetková hodnota žalobcu v podobe nehnuteľností sa dostala do majetku žalovaného, v dôsledku čoho nadobudol žalobca majetkovú účasť - obchodný podiel v spoločnosti žalovaného. Odvolací súd dopĺňa správny záver okresného súdu poukázaním na ustanovenie § 495 OZ, ktorý ako všeobecná právna norma sa používa aj na obchodnoprávne vzťahy. V zmysle tohto ustanovenia platnosti záväzku nebráni, ak nie je vyjadrený dôvod na základe ktorého je dlžník povinný plniť. Odvolací súd zdôrazňuje, že v prípade pojmu „dôvod“ záväzku je nevyhnutné rozlišovať medzi reálnym hospodárskym ekonomickým dôvodom, ktorý predstavuje cieľ sledovaný účastníkmi vzťahu od motívu alebo pohnútky, ktoré nie sú pre posúdenie platnosti právneho vzťahu podľa § 495 OZ relevantné. Hospodársky dôvod, t. j. kauzu je potrebné odlišiť aj od právneho dôvodu vzniku záväzku, ktorým je konkrétna právna skutočnosť. Vo väčšine pomenovaných právnych úkonov právny dôvod vyplýva z ich obsahu, napr. pri kúpe je právnym dôvodom vzniku právneho vzťahu kúpna zmluva a hospodárskym dôvodom záväzku odplatný prevod vlastníckeho práva k predmetu kúpy (Števec, Dulák, Bajánková, Fečík, Sedlačko, Tomašovič a spol., Občiansky zákonník II., Veľké komentáre, C. H. Beck, 2. vydanie, str. 1855). Okresný súd preto správne konštatoval, že hospodársky dôvod, t. j. kauza a cieľ vkladu bol dosiahnutý, keď dôsledkom jednostranného vyhlásenia štatutárneho zástupcu žalobcu o vložení nepeňažného vkladu do základného imania žalovaného bolo nadobudnutie obchodného podielu, t. j. majetkovej účasti žalobcu na žalovanom a tomu zodpovedajúceho podielu na zisku a hlasovacích právach v rozsahu 98,41 %.

Pokiaľ teda v priebehu celého konania, vrátane odvolania, žalobca namietal absenciu hospodárskeho dôvodu, jedná sa o tvrdenie v rozpore so skutkovým stavom a záver okresného súdu o naplnení cieľa nepeňažného vkladu zodpovedá zistenému skutkovému stavu.

91. Ako už bolo uvedené, je potrebné odlíšiť pohnútku, t.j. motív, ktorý viedol k tomuto úkonu k čomu žalobca aj smeroval, keď tvrdil, že nemal dôvod nadobudnúť obchodný podiel v spoločnosti žalovaného. Hospodársky cieľ a dôvod samotného úkonu bol naplnený realizáciou jednostranného úkonu a nadobudnutím majetkovej účasti žalobcu na žalovanom. Pokiaľ žalobca mienil poukázať na to, že motívom a hlavným dôvodom vyhlásenia bolo poškodiť žalobcu na jeho majetku presunom uvedených nehnuteľností v prospech žalovaného, v ktorom druhý konateľ a spoločník nemá žiaden vplyv, toto tvrdenie nezodpovedá zistenému skutkovému stavu a dôsledkom vyhlásenia. Tvrdeniu žalobcu o poškodení majetku nezodpovedá zistená nadobudnutá účasť na žalovanom, kedy hodnote nehnuteľností zistenej znaleckým posudkom zodpovedá výška nadobudnutého obchodného podielu, hlasovacích práv a podielu na zisku v rozsahu 98,41% a teda vzájomné protiplnenia nie sú v zjavnej nerovnováhe. Tvrdenie žalobcu o úmysle Ing. Amra poškodiť majetkové práva vložiením uvedených nehnuteľností do majetku žalovaného preto preukázané nebolo. Tiež námietka, že druhý konateľ žalobcu Ing. Deák nemá možnosť podieľať sa na riadení a rozhodovaní o činnosti žalovaného je irelevantné, pretože tieto oprávnenia patria žalobcovi ako väčšinovému spoločníkovi, v ktorom má Ing. Deák postavenie konateľa so samostatným konateľským oprávnením, teda ako konateľ väčšinového spoločníka môže tieto oprávnenia vykonávať.

92. V priebehu konania aj v odvolaní žalobca namietal, že týmto postupom nič nezískal, žiadnu výhodu, benefit a pod. Odvolací súd pripomína, že predmetom konania je určenie vlastníckeho práva z dôvodu neplatnosti právneho úkonu pre jeho rozpor s dobrými mravmi. Okresný súd správne uviedol, že žalobca nadobudol majetkovú účasť v spoločnosti žalovaného, vrátane hlasovacích práv a podielu na zisku, pričom podľa žalovaného sa jedná o podiel v rozsahu 98,41 %, čo žalobca nepoprel. Pri posudzovaní základných atribútov konania v rozpore s dobrými mravmi je jedným z atribútov preskúmania (nie samostatným a nie jediným) aj primeranosť protiplnení. Tvrdenie žalobcu o nezískaní žiadneho benefitu, výhody alebo protiplnenia nezodpovedá skutkovému stavu, pretože žalobca je väčšinovým (98,41%) spoločníkom žalovaného. Voči žalovanému je preto žalobca ovládajúcou osobou (§ 66a ObZ), ktorý prostredníctvom výkonu hlasovacích práv a ďalších práv súvisiacich s postavením spoločníka je spôsobilý zásadným spôsobom vplyvať na podnikateľskú činnosť žalovaného. Tvrdenie žalobcu, že tieto práva vykonávať nemôže prostredníctvom Ing. Deáka, keďže na strane spoločnosti žalovaného sa jedná o spoločnosť, v ktorej má druhý konateľ Ing. Amro spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi postavenie spoločníkov a konateľov je irelevantné. Predmetom tohto konania nie je rozhodovanie a posudzovanie možnosti alebo nemožnosti vykonávania práv spoločníka na strane žalobcu v podnikaní žalovaného, ale posúdenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam tvoriacich základné imanie spoločnosti žalovaného. Žalobca je oprávnený vykonávať práva spoločníka v obchodnej spoločnosti žalovaného prostredníctvom Ing. Deáka ako aj Ing. Amra ako konateľov žalobcu so samostatným konateľským oprávnením. Pokiaľ by bolo takýmto výkonu práv bránené, jedná sa o dôvod na samostatnú ochranu práv spoločníka, avšak nemajúce vplyv na predmet tohto sporu.

93. Okresný súd preto v tejto súvislosti správne poukázal na predmet konania a strany sporu, ktorými nie sú spoločníci, ale obchodné spoločnosti dotknuté vkladom nehnuteľností pôvodne patriacich žalobcovi v prospech žalovaného do jeho základného imania.

94. Okresný súd posúdil a zaoberal sa aj spriaznenosťou žalovaného s konateľom žalobcu Ing. Zaid Amrom a správne uviedol, že samotné personálne prepojenie konateľa žalobcu Ing. Amra a žalovaného nie je protiprávne, keď žalobca získal postavenie spoločníka v spriaznenej spoločnosti tohto konateľa.

95. Automatické (bez prihliadnutia na ďalšie okolnosti) posúdenie konania medzi spriaznenými osobami ako konanie v rozpore s dobrými mravmi nezodpovedá vymedzeniu dobrých mravov a ani zaužívej judikatúre. Aj konanie medzi spriaznenými osobami za predpokladu dodržania akceptovateľnej obvyklosti plnenia a protiplnenia nie je dôvodom na záver o konaní v rozpore s dobrými mravmi. Aj v prípade konania spriaznených osôb, ktoré by mohlo byť v konflikte záujmov, pri jeho posudzovaní ako úkonu v rozpore s dobrými mravmi, je nevyhnutné posúdiť, či sú vzájomné práva a povinnosti v zjavnej nerovnováhe, ktorá bola vyvolaná napadnutým právnym úkonom (viď vyššie rozhodnutie R 86/2018). Nie každý úkon vykonaný medzi spriaznenými osobami je sám o sebe bez ďalšieho v rozpore s dobrými mravmi. V kontexte prejednávanej veci pokiaľ aj vyhlásením konateľa žalobcu Ing. Amra boli vložiené nehnuteľnosti pôvodne patriace žalobcovi do základného imania žalovaného, avšak v hodnote určenej znaleckým posudkom vo výške 309.000,- Eur, keď táto suma bola zároveň určená ako výška vkladu a v tejto výške získal žalobca aj podiel na základnom imaní, ktorému zodpovedá obchodný podiel, hlasovacie práva a podiel na zisku v rozsahu 98,41%, potom nie je možné dospieť k záveru

o zjavnej nerovnováhe vzájomných práv a povinností a o neprimeranosti vzájomných plnení a o úmysle poškodiť žalobcu. Aj keď bol teda úkon urobený medzi spriaznenými osobami, vzhľadom na hodnotu vložených nehnuteľností a tejto hodnote zodpovedajúce nadobudnutie obchodného podielu žalobcom, určenie výšky vkladu v hodnote nehnuteľností určenej znaleckým posudkom a tomu zodpovedajúcej výške hlasovacích práv a podielu na zisku vo výške 98,41%, nemohol okresný súd dospieť k inému záveru, ale len k tomu, že takéto konanie nenapĺňa znaky rozporu s dobrými mravmi, pretože žalobcom tvrdená nevyváženosť a nerovnováha nebola preukázaná a nevyplýva z obsahu spisu.

96. Odvolací súd len dopĺňa odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 3 CSP, keď vychádzajúc z vykonaného dokazovania vyplýva, že konateľ žalobcu Ing. Amro mal oprávnenie nakladať s uvedenými nehnuteľnosťami, ktoré boli predmetom nepeňažného vkladu, nepeňažný vklad jednou spoločnosťou do druhej spoločnosti je pomerne bežným úkonom predpokladaným priamo zákonnou úpravou a zároveň ani hodnota tohto nepeňažného vkladu a tomu zodpovedajúce nadobudnuté práva a povinnosti na účasti v spoločnosti žalovaného neboli neprimerané. Ako správne uviedol okresný súd, na základe týchto znakov sa jedná o úkon zákonom predpokladaný, dovolený a nebol zistený jeho rozpor s dobrými mravmi, vzhľadom na výšku ohodnotenia nehnuteľností a tomu zodpovedajúce nadobudnutie práv a povinností žalobcom na účasti v spoločnosti žalovaného.

97. Pokiaľ žalobca v priebehu celého konania aj v odvolaní tvrdil, že sa jednalo o vklad do nefunkčnej, neaktívnej obchodnej spoločnosti žalovaného, a teda bez ekonomického významu, vzhľadom na predmet tohto konania je toto tvrdenie irelevantné. V prejednáwanej veci dôsledkom vkladu nehnuteľností ocenených znaleckým posudkom sa v tejto znalcom určenej výške nepeňažný vklad započítal na vklad žalobcu do základného imania žalovaného a v tejto výške tomu zodpovedá aj nadobudnutie obchodného podielu, hlasovacích práv a podielu na zisku a teda sa nejedná o nevyváženosť práv a povinností vyvolaných napadnutým úkonom o nepeňažnom vklade. Výška obchodného podielu ako aj výška hlasovacích práv a podiel na zisku nemusí pritom zodpovedať hodnote nepeňažného vkladu podľa dispozitívnej úpravy obchodného zákonníka, čo pri konaní konateľa žalobcu Ing. Amra vo vzťahu k žalovanému využité nebolo.

98. Podľa odvolacieho súdu, ako to vyplýva aj z obsahu napadnutého rozhodnutia, tvrdenie žalobcu o výhodnosti alebo nevýhodnosti (nedosahovanie zisku, nevykonávanie žiadnej činnosti, absencia zamestnancov) nepeňažného vkladu je irelevantné vo vzťahu k predmetu konania. Pokiaľ takýmto úkonom došlo k vzniku škody žalobcovi, tento sa môže domáhať voči svojmu konateľovi nároku na jej náhradu podľa § 135a ObZ.

99. Tvrdenie žalobcu o nesprávnom ohodnotení predmetu nepeňažného vkladu, o nesprávne použitej metóde, je vo vzťahu k predmetu konania o určení vlastníckeho práva irelevantné. V konaní nebolo preukázané tvrdenie žalobcu o nesprávne použitej metóde ohodnotenia a ani prípadné podhodnotenie, vzhľadom na tvrdenie žalovaného vyplývajúce z obsahu znaleckých posudkov č. 92/2018 a č. 87/2019 o rozdielnom súbore nehnuteľností a príslušenstva, ktoré boli predmetom ohodnocovania týchto posudkov. Aj prípadne nesprávne určená hodnota nehnuteľností v rozsahu určenom žalobcom by takáto nesprávnosť nemala intenzitu konania v rozpore s dobrými mravmi. Žalobcovi by v takom prípade mohol vzniknúť nárok na náhradu škody voči konateľovi za splnenia podmienok podľa § 135a ObZ.

100. Pokiaľ žalobca vytýkal, že okresný súd sa v napadnutom rozhodnutí nevenoval konfliktu záujmov Ing. Amra pri jeho vyhlásení o nepeňažnom vklade do základného imania žalovaného, odvolací súd sa s týmto tvrdením nestotožnil.

101. Súd prvej inštancie síce stručne, ale jednoznačne v bode 37. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol, že otázka výhodnosti tohto úkonu môže byť predmetom konania o náhradu škody podľa § 135a ObZ. Okresný súd poukázal aj na to, že personálne prepojenie spoločností nie je protiprávne (s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 48/2005), teda reagoval aj na žalobcom tvrdený konflikt záujmov Ing. Amra pri napadnutom právnom úkone, ktorý bol vykonaný v prospech jeho spriaznenej spoločnosti.

102. V zmysle § 387 ods. 3 CSP odvolací súd k tomu dodáva nasledovné. Pokiaľ mienil žalobca v odvolaní poukázať na to, že okresný súd sa podrobne nezaoberal konfliktom záujmov Ing. Amra pri jeho vyhlásení o vložení nepeňažného vkladu do základného imania žalovaného a mal aplikovať ustanovenie § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zastupovať iného nemôže ten, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného, pričom dôsledkom konania v rozpore s touto kogentnou úpravou je neplatnosť právneho úkonu, odvolací súd na túto výhradu neprihliadol.

103. Samotný žalobca poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/177/2009, zo záveru ktorého vyplýva, že ak výsledkom skúmania konania štatutárneho zástupcu pri posudzovaní konfliktu záujmov pri konaní v mene spoločnosti je záver, že právne úprava Obchodného zákonníka na kolíziu záujmov obchodnej spoločnosti a jej štatutárneho orgánu nedopadá, pripadá do úvahy

aplikácia § 22 ods. 2 OZ. Z obsahu tohto odôvodnenia však ďalej okrem iného vyplýva: „V prípadoch zastúpenia konanie v rozpore záujmov upravuje ustanovenie § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého zastupovať iného nemôže ten, koho záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Občiansky zákonník konanie zástupcu v rozpore záujmov výslovne zakazuje. Porušenie tohto zákazu má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Aj keď štatutárny orgán právnickej osoby nie je jej zástupcom (konanie štatutárneho orgánu je konaním samotnej právnickej osoby), uvedené ustanovenie Občianskeho zákonníka je podľa názoru dovolacieho súdu analogicky použiteľné aj v prípadoch, v ktorých záujmy štatutárneho orgánu právnickej osoby sú v rozpore so záujmami tejto právnickej osoby. Použitie analógie však prichádza do úvahy len vtedy, ak rozpor záujmov nerieši špeciálna právna úprava. ... Pri strete záujmov konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným je špeciálnym predpisom riešiacim túto otázku Obchodný zákonník a to predovšetkým v ustanovení § 135a ods. 1, v ktorom okrem iného ukladá konateľovi povinnosť vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou, v súlade so záujmami spoločnosti a neuprednostňovať svoje záujmy. V odseku 2 tohto ustanovenia spája s porušením uvedenej povinnosti zodpovednosť konateľa za škodu...To znamená, že v prípade zmluvy o poskytovaní právnych služieb takéto konanie (stret záujmov) treba považovať za porušenie povinnosti konateľa pri výkone svojej pôsobnosti s následkom jeho zodpovednosti za škodu v zmysle § 135a ods. 2 ObZ“ (obdobne aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Obdo/30/2020 zo dňa 29.04.2021).

104. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že aplikácia § 22 ods. 2 OZ pripadá do úvahy len v tom prípade, ak konkrétny konflikt záujmov konateľa a obchodnej spoločnosti nie je možné riešiť podľa úpravy Obchodného zákonníka. V prejednávanej veci je možné riešiť prípadný konflikt záujmov podľa úpravy § 135a ObZ.

105. Obchodný zákonník upravuje dôsledky konania konateľa obchodnej spoločnosti v rozpore so záujmami spoločníkov a spoločnosti (v danom prípade podľa tvrdenia žalobcu uprednostnil konateľ žalobcu záujmy žalovaného ako svojej firmy). Dôsledkom takéhoto konania je nárok spoločnosti, t.j. žalobcu na náhradu škody podľa § 135a ObZ ako špeciálnej úpravy riešiacej konanie štatutárneho orgánu v rozpore so záujmami spoločníkov a spoločnosti a nie aplikácia § 22 ods. 2 OZ. Pokiaľ žalobca mienil poukázať na úkony Ing. Amra v priebehu konania, ktorý ako druhý konateľ žalobcu vzal predmetnú žalobu späť a odvolal plnú moc zástupcovi žalobcu, kde tento konflikt záujmov vyriešil pôvodne odvolací súd práve cez analogické použitie § 22 ods. 2 OZ, jedná sa o odlišnú situáciu, pretože procesný konflikt konania konateľa žalobcu a záujmov spoločnosti, t.j. žalobcu Obchodný zákonník v ustanovení § 135a nerieši. Preto podľa vyššie uvedenej judikatúry na danú procesnú situáciu bolo opodstatnené použitie § 22 ods. 2 OZ, keďže CSP, na rozdiel od § 21 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (OSP), túto procesnú situáciu tiež nerieši. Vo vzťahu k predmetu konania sa však pri posúdení napadnutého úkonu ust. § 22 ods. 2 OZ nepoužije, pretože tento prípadný konflikt záujmov konateľa a spoločnosti je riešený špeciálnou úpravou v § 135a ObZ. Pokiaľ preto vyčítal žalobca napadnutému rozhodnutiu, že okresný súd sa nezaoberal konfliktom záujmov a aplikáciou § 22 ods. 2 OZ, na tieto výhrady odvolací súd neprihliadol, pretože okresný súd nemal dôvod pri rozhodnutí vo veci samej toto ustanovenie aplikovať.

106. Žalobca vytykal napadnutému rozhodnutiu absenciu vysporiadania sa s jeho tvrdením o absencii vôle žalobcu predmetným vyhlásením dosiahnuť majetkovú účasť na žalovanom, keď podľa jeho tvrdenia primárnou vôľou nebolo nadobudnutie účasti, ale presun majetku. Ani na túto výhradu odvolací súd neprihliadol. Okresný súd síce stručne, ale jednoznačne konštatoval v bode 37. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, že sledovaný cieľ nepeňažného vkladu do základného imania obchodnej spoločnosti dosiahnutý bol, a to získaním postavenia žalobcu ako spoločníka v obchodnej spoločnosti žalovaného.

107. Jedná sa síce o stručné, ale jednoznačné odpovedanie na otázku žalobcu, či k takémuto cieľu a úmyslu smeroval úkon a úmysel žalobcu. V priebehu celého konania žalovaný tvrdil, že úmyslom bolo práve dosiahnutie tohto cieľa, a to získať podiel žalobcu v spoločnosti žalovaného prostredníctvom nepeňažného vkladu, a to z dôvodu ním tvrdenej dohody o rozdelení obchodnej spoločnosti týmto spôsobom, t.j. nepeňažným vkladom nehnuteľností do spriaznených spoločností obidvoch konateľov žalobcu. Žalobca síce popieral existenciu tejto dohody, avšak okrem všeobecného tvrdenia o absencii vôle dosiahnuť tento cieľ (nadobudnutie účasti), žiadne iné tvrdenia a dôkazy preukazujúce toto tvrdenie nepredložil a svoje tvrdenie nepreukázal. Z vyjadrení a postupu žalovaného v konaní vyplýva práve vôľa a zámer konateľa žalobcu dosiahnuť vklad uvedených nehnuteľností do obchodnej spoločnosti žalovaného, čo odôvodňoval práve žalobcom popieranou existenciou dohody o takomto spôsobe majetkového vypořádania spoločníkov žalobcu. Ani na túto výhradu žalobcu preto odvolací súd neprihliadol.

108. Žalobca vytykal napadnutému rozhodnutiu prekročenie pôsobnosti okresným súdom, keď v napadnutom rozhodnutí posudzoval nielen napadnutý úkon Ing. Amra, ale aj úkony Ing. Deáka pri

vklade ďalších nehnuteľností do spriaznenej spoločnosti Ing. Deáka a pri založení ďalších nehnuteľností v prospech inej spriaznenej spoločnosti Ing. Deáka. S týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožnil.

109. Predmetom konania bol nárok na určenie vlastníckeho práva, o ktorom okresný súd v napadnutom rozhodnutí meritorne rozhodol vo výroku tak, že žalobu zamietol. V rámci konania okresný súd prejudiciálne posudzoval konkrétny právny úkon a správne dospel k záveru o nesplnení predpokladov jeho posúdenia ako konania v rozpore s dobrými mravmi. Okresný súd neprekročil svoju pôsobnosť a právomoc, keď v súvislosti s posudzovaním všetkých okolností prejednávanej veci poukázal aj na samotné konanie Ing. Deáka, ktorý v mene žalobcu namietal konanie Ing. Amra, pričom následne sám realizoval rovnaký úkon vo vzťahu k iným nehnuteľnostiam v prospech svojich spriaznených spoločností. Okresný súd preto v kontexte predmetu konania a tvrdenia o rozpore s dobrými mravmi poukázal na rovnaké konanie druhého konateľa žalobcu, ktorý uplatnil v mene žalobcu voči žalovanému nárok na určenie vlastníckeho práva. Okresný súd preto neprekročil svoju právomoc, ale len konštatoval, vyhodnocoval a posudzoval nesporné skutočnosti zistené v priebehu konania.

110. Tvrdenie žalobcu, že je nevyhnuté dôsledné rozlišovanie medzi úkonmi Ing. Amra a úkonmi Ing. Deáka, keď Ing. Deák vložil časť nehnuteľností len z dôvodu reakcie, t.j. vynúteného konania, keď mienil ochrániť zvyšok majetku žalobcu a keď pri založení ďalších nehnuteľností v prospech svojej spriaznenej spoločnosti, týmto len zabezpečoval existujúce pohľadávky, je vo vzťahu k predmetu konania irelevantné.

111. Podľa odvolacieho súdu, zohľadňujúc predmet konania a posudzovanie súladu úkonu o vklade s dobrými mravmi, je irelevantné, či podľa tvrdenia žalobcu sú spriaznené spoločnosti Ing. Deáka (AUDAXUS, KAPITAL SERVIS) bonitné a prosperujúce. Ako už bolo uvedené, protiplnením za vklad žalobcu do základného imania žalovaného, je získanie účasti v spoločnosti žalovaného. Nevykonávanie podnikateľskej činnosti a nedosahovanie zisku žalovaným nie je dôvodom neplatnosti úkonu o vklade nepeňažného vkladu z dôvodu jeho rozporu s dobrými mravmi, ale môže byť dôvodom na prípadné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa § 135a ObZ, ako to už uviedol okresný súd v bode 37. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Preto tvrdenie žalobcu o rozlíšení ekonomických dôsledkov vkladu nehnuteľností Ing. Amrom a Ing. Deákom je vo vzťahu k predmetu sporu irelevantné. Odvolací súd tiež považoval za irelevantné podrobné zdôvodňovanie zo strany žalobcu o výške poskytnutých pôžičiek spoločnosťami AUDAXUS a KAPITAL SERVIS žalobcovi, ktoré na posúdenie predmetu konania nemajú vplyv (spor medzi právnickými osobami o určenie vlastníckeho práva pre neplatnosť právneho úkonu z dôvodu rozporu s dobrými mravmi). Ako správne uviedol okresný súd, posudzovanie „výhodnosti“ a benefitov napadnutého úkonu je vecou prípadného nároku na náhradu škody podľa § 135a ObZ, avšak nie konania o určenie vlastníckeho práva.

112. Podľa odvolacieho súdu preto okresný súd dostatočne zistil skutkový stav, tento správne posúdil a vyhodnotil a správne právne vyhodnotil nárok žalobcu, keď žalobu zamietol ako nedôvodnú.

113. Na viacerých miestach v odvolaní vytýkal žalobca napadnutému rozhodnutiu absenciu odôvodnenia tvrdiac, že napadnuté rozhodnutie je arbitrárne, nepreskúmateľné a neobsahuje vysporiadanie sa so zásadnými skutočnosťami. S týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožnil.

114. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR nie je nevyhnutné, aby v rozhodnutí súdu bola odôvodnená každá jednotlivá skutočnosť. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyžaduje, aby sa súd jasne, právne korektne a zrozumiteľne vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 14/07). Nie je zo strany súdu povinnosťou reagovať na všetky skutočnosti prezentované stranami sporu, ale len na tie, ktoré sú významné, tak aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé, jasné a zrozumiteľné.

115. Pokiaľ na viacerých miestach žalobca v odvolaní vytýka, že súd prvej inštancie sa konkrétnymi otázkami nezaoberal, podľa odvolacieho súdu sa nejedná o otázky relevantné a podstatné pre rozhodnutie vo veci. Okresný súd sa podstatnými skutočnosťami zaoberal a žalobcovi dali odpoveď na otázku, prečo jeho žalobe nevyhovel. Pokiaľ žalobca opakovane tvrdí o nevýhodách uvedenej transakcie, o plnení bez primeraného protiplnenia, o strate možnosti prenájmu, nevyplatenia zisku žalovaným, nepozvaní na valné zhromaždenie, zamedzenie prístupu k nehnuteľnostiam, jedná sa o skutočnosti irelevantné k predmetu konania o určenie vlastníckeho práva z dôvodu posúdenia právneho úkonu žalobcu ako rozporného s dobrými mravmi.

116. Vo vzťahu k nevýhodnosti transakcie poukazuje opätovne odvolací súd, že sa môže prípadne jednáť o vznik iného nároku, a to na náhradu škody, nemajúceho vplyv na posúdenie napadnutého úkonu ako úkonu v rozpore s dobrými mravmi. Podstatné a relevantné pre posúdenie napadnutého úkonu bolo to, že priamym dôsledkom vkladu nehnuteľností žalobcu v prospech žalovaného bolo nadobudnutie účasti na žalovanom v rozsahu a vo výške hodnoty nehnuteľností, čomu zodpovedajú hlasovacie práva

a podiel na zisku. Nevykonávanie podnikateľskej činnosti žalovaným (čo žalovaný odôvodňoval práve neodkladným opatrením zakazujúcim nakladanie s predmetnými nehnuteľnosťami na návrh žalobcu) môže mať vplyv na prípadný nárok na náhradu škody, avšak nie na posúdenie úkonu v rozpore s dobrými mravmi.

117. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o zamedzení prístupu k svojim zostávajúcim nehnuteľnostiam v dôsledku vkladu nehnuteľností v prospech žalovaného odvolací súd poukazuje na to, že z tvrdení strán sporu nevyplýva, že by bol reálne tento prístup žalobcovi marený a znemožnený. K opakovaným tvrdeniam o výhodnosti/nevýhodnosti vkladu zdôrazňuje odvolací súd rozdiel medzi ekonomickou kauzou, ktorej cieľ bol dosiahnutý, keď v dôsledku vkladu nehnuteľností bol nadobudnutý tomu zodpovedajúci podiel na účasti žalovaného. Následné tvrdenie o nečinnosti tejto spoločnosti na neplatnosť právneho úkonu vplyv nemá. Pokiaľ žalobca poukazoval na stratu možnosti nájmu tretími osobami v prevedených nehnuteľnostiach a na druhej strane o jeho povinnosti platiť žalovanému nájom, vzhľadom na nadobudnuté postavenie žalobcu u žalovaného ako dominantného, väčšinového majiteľa obchodného podielu, má žalobca zákonné možnosti ovplyvňovať podnikateľskú činnosť a spôsob nakladania s majetkom žalovaného a podieľať sa tak prostredníctvom výkonu práv spoločníka na príjmoch a ziskoch žalovaného.

118. Ako už bolo uvedené aj výhrada žalobcu, že súd sa nezaoberal jeho tvrdením o dôvodoch následného konania Ing. Deáka, keď tento sám vložil nehnuteľnosti v prospech jeho spriaznenej spoločnosti a ďalšiu časť založil tiež v prospech svojej ďalšej spriaznenej spoločnosti ako vyvolaného a núteného konania za účelom ochrany majetku žalobcu, pričom tieto transakcie mali ekonomický dôvod, je irelevantná k predmetu sporu. Ako už bolo uvedené otázka ekonomickej výhodnosti uvedených úkonov nemá vplyv na posudzovanie platnosti napadnutého úkonu z hľadiska jeho rozporu s dobrými mravmi, ale môže prípadne založiť nárok na náhradu škody voči konateľovi žalobcu podľa § 135a ObZ. Odvolací súd dodáva, že posudzovanie dobrých mravov vychádza z objektivizovaného hodnotenia vo vzťahu ku konkrétnemu právnomu úkonu. Na strane žalobcu ide o subjektívne odlišenie úkonov Ing. Amra a Ing. Deáka podľa žalobcom tvrdených kritérií rozlíšenia prosperity spriaznených spoločností, do ktorých boli nehnuteľnosti vložené, pričom žalovaný namietal tvrdenia žalobcu o prosperite spoločností spriaznených s Ing. Deákom (AUDAXUS a KAPITAL SERVIS). Podľa odvolacieho súdu dôsledok týchto úkonov konateľov žalobcu na majetok žalobcu je objektívne rovnaký a okresný súd správne zohľadňoval úkony obidvoch konateľov žalobcu.

119. Z uvedených dôvodov preto nezodpovedá obsahu napadnutého rozhodnutia tvrdenie žalobcu v odvolaní, že okresný súd sa vôbec nezaoberal dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku na konkrétne aplikovaný prípad. Okresný súd dal žalobcovi odpoveď na to, že ani samotné personálne prepojenie a úkon vykonaný medzi spriaznenými osobami nezakladá konanie v rozpore s dobrými mravmi, poukázal na to, že hospodárska kauza, cieľ, t.j. nadobudnutie účasti splnený bol a v prípade výhodnosti alebo nevýhodnosti konania je toto predmetom iných nárokov, a to nárokov na náhradu škody. Dal preto odpoveď na to, že neboli preukázané atribúty konania v rozpore s dobrými mravmi a ani zneužitie práv konaním Ing. Amra. Pokiaľ jeho konaním došlo k vzniku škody, jedná sa o nárok odlišný od nároku na určenie vlastníckeho práva. Tvrdenie žalobcu o klamlivých výpovediach Ing. Amra a Amrovej na pojednávaní je podľa odvolacieho súdu vo vzťahu k predmetu konania irelevantné a nebolo spôsobilé žiadnym spôsobom zmeniť správny záver okresného súdu o nedôvodnosti žaloby.

120. Žalobca v odvolaní namietal, že postupom okresného súdu sa neoprávnene zasiahlo do jeho vlastníckeho práva a odkazoval na článok 1 Dodatkového protokolu č.1 k Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách (Dohovor) a na čl. 20 Ústavy SR so zdôraznením, že k zásahu do vlastníckeho práva môže dôjsť len za podmienok uvedených v príslušnej judikatúre ESLP v súlade s Dohovorom a Ústavou SR. Odvolací súd na tieto výhrady neprihliadol. Žalobcom namietané predpoklady zásahu do vlastníckeho práva a žalobcom uvádzaná úprava sa týka predpokladov oprávneného zásahu orgánov verejnej moci do vlastníckych práv. Žalobcom citovaná úprava nie je aplikovateľná na riešenie súkromno-právnych vzťahov na základe právnych úkonov súkromno-právnej povahy. Pokiaľ v tejto časti odvolania mienil žalobca poukázať na prípadný účinok súdom prvej inštancie vydaného rozhodnutia, ktorým sa malo zasiahnuť do vlastníckych práv žalobcu, odvolací súd posudzoval napadnuté rozhodnutie v rozsahu svojej pôsobnosti podľa právnej úpravy civilného sporového poriadku.

121. Podľa odvolacieho súdu je preto napadnuté rozhodnutie vecne správne.

122. V druhej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia okresný súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % vychádzajúc zo zásady úspechu v spore podľa § 255 ods. 1 CSP. Pretože žalovaný bol v konaní pred súdom prvej inštancie úspešný, okresný súd

správne rozhodol aj v druhej výrokovej vete, keď priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi ako neúspešnej strane v spore v celom rozsahu.

123. Odvolací súd preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

124. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania sa odvolací súd riadil ustanovením § 255 ods. 1 s použitím § 396 ods. 1 CSP a žalovanému ako úspešnej strane v odvolacom konaní priznal nárok na ich náhradu voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

125. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).